

Het Pad Van Liefde Gaan

Uitspraken
van
Soefimeesters

Het Pad
Van
LiefdeGaan

Uitspraken van Soefimeesters

Bewerkt door Llewellyn Vaughan-Lee

Biografische noten door Sara Sviri

Nederlandse vertaling door Teréz Stolze

Oorspronkelijke titel: Travelling the Path of Love
Uitgegeven door The Golden Sufi Center 1995
P.O. Box 428, Inverness, Californië 94937
© 1995 The Golden Sufi Center

Omslag Tennessee Dixon

Redactie Llewellyn Vaughan-Lee

Nederlandse titel 'Het Pad van Liefde gaan'
© 2006 Nederlandse Vertaling Teréz Stolze

Alle rechten voorbehouden.
Alle rechten liggen bij The Golden Sufi Center.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Informatie te verkrijgen bij:
Teréz Stolze
Eikendreef 82
6581 PG Malden
Email: terezstolze@hetnet.nl

Uitspraken van Soefimeesters
Spiritualiteit
Soefisme
Gedichten

Inhoud

1	Introductie
3	De Soefi
12	Het Pad
22	De Leraar en de Discipel
30	Het Verlangen van het Hart
37	Herinnering
43	Meditatie en Gebed
51	Lijden en Overgave
57	Het Polijsten van het Hart
63	Licht op Licht
67	De Minnaar en de Geliefde
75	Het Dal van de Liefde
82	Kennis over God
89	Waarheen je je ook wendt....
95	Vernietiging van het zelf
103	Vereniging
110	Bibliografische noten
119	Dankbetuiging
120	Infomatie

En wij worden begeleid
door
hun voetafdrukken.

Koran

Introductie

Het Soefisme is het mystieke pad van de Liefde. Het kwam tevoorschijn in de wereld van de Moslims in de achtste eeuw bij kleine groepjes zoekers die bekend stonden als “Reizigers op het Mystieke Pad.” Met hun diepe passie en verlangen naar God realiseerden zij de Waarheid als “De Geliefde,” en daarom werden zij ook bekend als “De Minnaars van God.” Later werden zij Soefis genoemd, mogelijk vanwege hun witwollen mantels (*Sûf*), of als aanduiding voor hun zuiverheid van hart (*Safâ*). Deze kleine groepjes kwamen samen rondom spirituele leraren en door de tijd heen ontwikkelden zij zich als broedersschappen en ordes, waarbij iedere orde de naam van de initiator droeg.

De essentie van het Soefipad bestaat uit de speciale traditie die van leraar op de discipel overgaat in een ononderbroken ketting van overbrenging. Iedere Soefiorder en leraar heeft bepaalde oefeningen en principes om de reiziger te helpen tijdens de reis, om het vuur van verlangen gaande te houden in het hart en de aandacht gefocust te houden op het doel. De uitspraken en geschriften over het pad helpen de reiziger om de juiste houding en kwaliteiten te ontwikkelen en ook om inzicht te krijgen in de innerlijke gebeurtenissen die vaak verwarrend en verbijsterend zijn. De wegen van de liefde zijn heel anders dan die van het verstand.

Het Soefipad heeft als doel de vereniging met God. De reis naar het doel is voor iedere reiziger uniek; het is de reis “van de ene naar de Ene.” Toch zijn er ook fasen die alle zoekers moeten doormaken: beproevingen, processen van zuivering en transformatie. Deze fasen hebben Soefimeesters of sheiks proberen te beschrijven. Als gidsen hebben zij het pad van het hart en de mystieke staten die onderweg ervaren worden, in kaart gebracht.

De leringen en geschriften van de Soefis beschrijven de reis van de ziel van afscheiding tot vereniging met God. Zij hebben met passie en met het diepe gevoel dat bij minnaars hoort, de fasen van de reis in grote trekken weergegeven, en ze geven advies aan de medereizigers. Soefiliteratuur biedt ons het rijke en gedetailleerde inzicht van de relatie tussen minnaar en Geliefde, een relatie die de kern van ieder mystiek pad is.

Uit hun eigen ervaringen puttend beschrijven de Soefimeesters de innerlijke werking van het pad van liefde. Zij vertellen dat verlangen naar God onze onzuiverheden wegbrandt. Zij herinneren ons eraan dat de herinnering aan God ons dichterbij onze eeuwige essentie brengt en dat in momenten van totale wanhoop de Geliefde Zichzelf onthult: Hij die ver weg scheen wordt ontdekt als “dichterbij jou dan jij bij jezelf.” Zij delen hun glimpen van de essentiële eenheid van al het leven met eenvoud, openhartigheid en humor, en ze beschrijven de paradoxale natuur van deze mystieke reis.

De extatische Bâyezîd Bistâmî uit de negende eeuw, die geen geschriften naliet, staat bekend om zijn uitspraken als hij in een goddelijke staat van vervoering verkeerde, zoals “Glorie is met mij. Hoe groot is mijn verhevenheid!” Al-Junayed, die in de negende eeuw in Bagdad onderwees, was voorstander van een pad van soberheid en van integratie van de mystiek in het gewone leven. Tegelijkertijd sprak de prins van minnaars in Bagdad, al-Hallâj, over de essentiële vereniging van minnaar en Geliefde; werd ter dood veroordeeld omdat hij de mystieke waarheid uitriep: “Ik ben de Absolute Waarheid, (“*anâ ‘l-Haqq*”). In Nishapur in de elfde eeuw benadrukte de grote meester Abû Sa‘id ibn Abî-L-Khayr de noodzaak om het ego of de *nafs* uit te bannen en zo het pure Zelf te realiseren.

Deze vroege mystici spraken in een directe en eenvoudige taal die anders was dan de meer geleerde en wetenschappelijke geschriften van sommige latere Soefis, zoals al Ghazzâlî, die aan het eind van de twaalfde eeuw eraan werkte om de leringen van de Islam, de “*sharî‘a*,” weer in overeenstemming met het

mystieke pad, de “*tarîqa*” te brengen. Een eeuw later benadrukte de belangrijkste shaikh, Ibn ‘Arabî, die door velen de belangrijkste Moslimvertolker van de metafysische doctrine genoemd werd, het bestaan van Eén God en van de Vereniging van Zijn (*wahdat al-wujûd*). Een paar jaar na de dood van Ibn’Arabî begon Jalâluddîn Rûmî, gewekt voor zijn spiritualiteit door de ontmoeting met de rondtrekkende mysticus Shams-i Tabrîz, één van de belangrijkste mystieke geschriften van alle tijden op te tekenen, het *Mathnawî*, een schatkamer aan spirituele overleveringen.

Rûmî is de meest gelezen schrijver van alle Soefischrijvers en de huidige vertalingen van zijn werk hebben het Soefisme meer bekendheid gegeven in het Westen. Maar hij is slechts één van de Soefis die, vanaf de achtste eeuw tot nu toe, gesproken en geschreven hebben over het pad van de liefde, over de pijn en de genade van het opengaan van het hart voor God. Iedere Soefimeester is beïnvloed door hen die hem voorgedaan zijn in de geschiedenis van de traditie. Maar belangrijker zijn de eigen ervaringen van de mysticus, zijn individuele vereniging met de Geliefde. Dit is de waarheid die door hun werk heen spreekt, of het nu de directe uitingen van de dronken Bâyezîd Bistâmî zijn of de metafysische werken van Ibn’Arabî.

Taal en cultuur mogen met de tijd en de plek veranderen, maar de innerlijke werken van het hart blijven hetzelfde. De essentie van de mystieke zoektocht ligt voorbij tijd en plaats, voorbij iedere vorm. Wat de Soefimeesters over de liefde zeggen, spreekt tot allen die naar hun Werkelijke Thuis verlangen. Zij helpen ons onze goddelijke natuur herinneren en zorgen voor wegwijzers op de weg terug naar ons innerlijke zelf. Deze minnaars van God spreken de directe taal van de spirituele ervaring, de taal die het geloof draagt van hen die de Waarheid geproefd hebben.

Deze selectie Soefuitspraken wordt aangeboden als inspiratie voor de medereizigers, welk pad zij ook mogen volgen. De

Soefi zegt dat er zoveel wegen naar God bestaan als er mensen zijn, “zo veel als de adem van de kinderen van God.” Binnen ieder van ons is er de roep om “je verborgen ogen te openen en te komen, terug te keren naar de diepste wortel van je eigen zelf.” Deze reis van de ziel is de meest oorspronkelijke droom van de mens. Hij is het diepste doel van het leven. Op deze reis zijn we in gezelschap van al diegenen die ons zijn voorgegaan. *Wij worden begeleid door hun voetafdrukken.*

Llewellyn Vaughan-Lee, redacteur

De Soefi

Soefisme wordt gedefinieerd als “de waarheid zonder vorm,” en de Soefi verlangt ernaar om “kleurloos en vormloos” te worden, om verloren te zijn in God, zodat alleen Hij overblijft. Maar er zijn bepaalde kwaliteiten die bij de reizigers op het pad van de liefde horen.

De Soefis zijn een volkje dat God verkiest boven alles, zodat God hen boven alles verkiest.

Dhû-l-Nûn

De Soefi is hij die van het begin af aan ernaar streeft om God, de Creatieve Waarheid, te bereiken. Tot hij gevonden heeft wat hij zoekt, heeft hij geen rust, en ook slaat hij geen acht op iemand anders. Voor Uw belang haast ik mij over land en water; over vlakten waar ik doorheen trek, door bergen waar ik mij een weg baan, en ik keer mij af van alles, totdat ik die plaats bereik waar ik met U alleen ben.

Al-Hallâj

Soefi zijn betekent alle zorgen opgeven, en er is geen bezorgdheid die groter is dan die om jezelf. Wanneer je je bezighoudt met het zelf ben je van God gescheiden. De weg naar God is slechts één stap: de stap weg van jezelf.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

De Soefi is afwezig in zichzelf, en aanwezig in God.

Hujwârî

Een Soefi is een dag die de zon nodig heeft, een nacht die de maan en de sterren nodig heeft, en een niet-zijn, dat geen zijn nodig heeft.

Abû'l-Hasan 'al-Kharaqânî

Soefisme betekent dat God je ertoe brengt om aan jezelf te sterven, en je leven aan Hem te geven.

Al-Junayd

De Soefi is afgescheiden van de mens en verenigd met God, zoals God gezegd heeft, “En ik heb jou voor Mijzelf gekozen,” dwz. Hij heeft hem afgescheiden van alle anderen.

Al-Shīblī

Soefi zijn betekent voortdurend bij God vertoeven, en vrede hebben met de mensen.

Al- Ghazzâlī

De Soefi is tevreden met alles wat God doet, zodat God tevreden kan zijn met alles wat hij doet.

Abū Sa’īd ibn Abī-l-Khayr

Soefisme betekent dat de dienaar dat doet wat het meest geëigend is op dit moment.

‘Amir ibn ‘Uthmân al-Makkī

Toen al-Junayd over mystiek gevraagd werd, antwoordde hij, “De kleur van water is de kleur van zijn spaarbekken. D.w.z. de aard van de mysticus wordt altijd bepaald door de aard van de toestand van het nu.”

Al-Junayd

Eén van de attributen van de heilige¹ is dat hij geen vrees kent, want vrees is vooruitlopen op een onaangename gebeurtenis die kan plaats vinden, of verwachten dat er iets geliefds in de toekomst zou kunnen verdwijnen. De heilige is alleen maar bezorgd om het huidige moment, hij hoeft niet bang te zijn voor een toekomst.

Traditioneel

De Soefi is als de aarde, waarop alle smerige dingen worden gegooid, en van waaruit vieze dingen ontstaan.

Al-Junayd

Een mens zal geen mysticus zijn totdat hij is als de aarde – zowel de rechtvaardige als de zondaar loopt erop – en totdat hij als de wolken is – zij werpen een schaduw op alle dingen – en totdat hij als de regen is – hij geeft alle dingen water, of ze nu van hem houden of niet.

Bâyezîd Bistâmî

Toen Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr gevraagd werd wat Soefisme inhield, antwoordde hij: “Wat je er ook over denkt – vergeet het; wat je ook in je hand hebt – geef het weg; wat je lot ook zal zijn – zie het onder ogen!”

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

De Soefi is hij aan wie zich niets vasthecht, die zich nergens aan vasthoudt.

Nûrî

Wees in deze wereld alsof je een reiziger bent, een voorbijganger, met je kleren en je schoenen vol stof. Soms zit je in de schaduw van een boom, soms loop je in de woestijn. Wees altijd een voorbijganger, want dit is niet je thuis.

Hadîth

“Derwisjen” is een term die verwijst naar de heilige armoede: “de arme man is niet hij wiens hand verstoken is van voorraden, maar wiens natuur zonder begeren is.”

Hujwîrî

Eens kwam er een derwisj in een jas van jute gemaakt en met een wollen muts op zijn hoofd Meester Abû ‘Alî tegen. Eén van Abû ‘Alî’s discipelen probeerde de draak met hem te steken en zei, “Hoeveel moest je voor die jutezak betalen?”

De derwisj antwoordde, “ik kocht hem voor de prijs van de hele wereld. Ik kreeg het hiernamaals ervoor terug, maar ik weigerde er een handeltje van te maken.”

Abû ‘Alî ad-Daqqâq

Soefisme betekent dat je niets bezit en dat niets jou bezit.

Summûn

Alleen de lijfeigenen zijn vrij!

Hafiz

De Soefi is hij die een puur hart voor God bewaart.

Bishr ibn al-Hârith al-Hârî

Je bent een Soefi wanneer je hart zo zacht en zo warm is als wol.

Traditioneel

Soefisme betekent verblijven voor de deur van de minnaar, zelfs als je weggejaagd wordt.

Rûdhbârî

Derwisjen zijn een broederschap van zwervers die de wacht houden bij de wereld, voor de wereld.

Anoniem

Vierduizend jaar geleden, voordat God deze lichamen schiep, schiep Hij de zielen en hield ze naast Zich en belichtte hen. Hij wist hoeveel iedere ziel ontving en Hij schonk aan ieder gunsten die in overeenstemming waren met ieders licht. De zielen bleven al die tijd in het licht totdat zij volledig gevoed waren. Zij die in deze wereld in vreugde en aanvaarding met elkaar leven, moeten aan elkaar verwant geweest zijn op deze plek. Hier houden ze van elkaar en worden ze de vrienden van God genoemd, en zij zijn broeders die van elkaar houden vanwege God. Deze zielen kennen, net zoals paarden, elkaar door de geur.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Als je je ophoudt met de waarheidsgetrouwen, heb dan de waarheid lief, want zij zijn de spionnen van het hart. Zij komen in je hart en gaan weg zonder dat je het beseft.

Ahmad B, 'Asim al-Antâkî

God spreekt vanuit het binnenste wezen van de mysticus, wanneer deze stil is.

Al-Junayd

Soefisme wordt niet gepredikt en wordt in sommige gevallen onderwezen door voorbeelden en door leiding, die vreemd aandoen voor de gebruikelijke vermogens van degene die leert.

Anoniem

De Soefi buigt zich voor niemand behalve voor God.

Traditioneel

Er was eens een koning die op een dag, toen hij zijn koninklijke hoven binnenging iemand zag onder alle aanwezigen die zich niet voor hem neerboog. Van zijn stuk gebracht door het brutale optreden van deze vreemdeling in de hal riep de koning uit: "Hoe durf je om je niet voor mij neer te buigen! Alleen God buigt zich niet voor mij neer, en er is niemand groter dan God. Wie ben jij dan wel?" De in lompen geklede vreemdeling antwoordde met een glimlach, "ik ben die niemand."

Anoniem

De echte Soefi is hij die niets is.

Traditioneel

Het Pad

*Het mystieke pad is de reis
van de ziel die afgescheiden
is en die teruggaat naar de vereniging.
Op deze reis naar huis zoeken
we onze meest innerlijke essentie,
de waardevolle parel die verborgen
ligt in het hart.*

De Soefi maakt drie Reizen – de Reis van God af, de Reis naar God toe en de Reis in God.

Traditioneel

Je reis gaat naar je thuisland. Onthoudt dat je reist van de wereld van verschijnselen naar de wereld van de Werkelijkheid.

‘Abd’l-Khâkiq Ghijduwânî

Niemand kan zelfstandig het Pad naar Hem vinden
Wie er ook naar Zijn straat gaat
Gaat met zijn voeten.

Machribî

Als je naar Hem toeloopt, rent Hij jou tegemoet.

Hadîth

De eerste stap is om te stoppen je van God af te sluiten.

Al-Hallâj

Jij zet ook je beste beentje voor. Als je dat niet wilt, volg dan je eigen fantasieën. Maar als je de voorkeur geeft aan de geheimen van de liefde van je ziel, zul je alles opofferen. Je zult verliezen wat je voor waardevol houdt, maar je zult spoedig het gewijde woord “Kom binnen” horen.

‘Attâr

Een toekomstige goedbedoelende discipel zei tegen Dhû-l-Nûn de Egyptenaar: “Het liefste van de wereld zou ik mij op het Pad van de Waarheid begeben.”

Dhû-l-Nûn vertelde hem: “Je kunt met onze karavaan meegaan als je eerst twee dingen accepteert. Het ene is dat je dingen zult moeten doen die je niet wilt doen. Het andere is dat je geen toestemming zult krijgen om de dingen te doen die je graag zou willen doen. Het is het ”willen” dat tussen de mens en het Pad van de Waarheid ligt.”

Dhû-l-Nûn

Ga één stap
Bij je zelf vandaan en –
Daar is het! – Het Pad!

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Weet dat wanneer je jezelf leert verliezen, je de Geliefde zult bereiken. Er is geen ander geheim dat je hoeft te leren, en dat is alles wat ik weet.

Al-Ansarî

Er kwam eens man bij Abû ‘Alî ad-Daqqâq die zei, “ik ben van verre naar je toegekomen.”

Abû ‘Alî ad-Daqqâq antwoordde, “Kennis verkrijgen over het pad heeft niets te maken met grote afstanden afleggen en reizen ondernemen. Maak je slechts één stap van jezelf los, en je doel zal worden bereikt.”

Abû ‘Alî ad-Daqqâq

Ik zag mijn Heer in mijn dromen en vroeg, "Hoe kan ik U vinden?"
Hij antwoordde, "Verlaat jezelf en kom!"

Bâyezîd Bistâmî

Hij reist met diegene die naar Hem zoekt, en terwijl Hij de zoeker bij de hand genomen heeft, spoort Hij hem aan om naar zichzelf op zoek te gaan.

Al-Ansârî

Zoek de verborgen vlam in je eigen land.... Het is de mens onwaardig om licht ergens anders te lenen.

Al-Hallâj

Als je goed genoeg bent voor dit pad, dan moet je je hart in je hand nemen. Dat, zo zeggen de specialisten, is het enige werk die naam waardig.

Jâmî

Wanneer je God zoekt, zoek Hem dan in je hart –.
Hij is niet in Jeruzalem, niet in Mekka, en ook niet in de *bajj*.

Jûnus Emre

Op het moment dat ik mijn eerste liefdesverhaal hoorde
Begon ik naar je te zoeken
En; ik wist niet dat ik zo blind was.

Rûmî

Wanneer de waarheid het hart heeft gegrepen, dan ontdoet het zich van alles behalve van het Zelf.

Al-Hallâj

God is jaloers en een teken van Zijn jaloezie is dat Hij geen enkele weg vrijmaakt naar Zichzelf dan die van Zichzelf.

Al-Hallâj

Abu'l Hassan Pusanji werd gevraagd, "Wat is geloof en wat is vertrouwen in God?"

Hij antwoordde: "Je eet wat voor je staat en je kauwt daar zorgvuldig op met een gerust gemoed, en je weet dat je niets zult verliezen wat jou toebehoort."

Abu'l Hassan Pusanji

Op een dag kwam er een man van de Berg Locam op bezoek bij Sarî-al-Saqatî.

"Sheikh Zus en zo van de Berg Locam begroet je," zei hij.

"Hij woont in de bergen," merkte Sari op. "Zijn pogingen leiden nergens toe. Een man moet midden op het marktplein kunnen leven en zo volledig in beslag genomen zijn door God, dat hij geen enkel moment van God verwijderd is."

Sarî

Onze methode bestaat uit het discussiëren in een groep. In afzondering bestaat roem en in roem bestaat gevaar. Heil moet in de groep gevonden worden. Zij die deze weg volgen, vinden veel zegen en barmhartigheid in groepsonthoeningen.

Bahâ ad-dîn Naqshband

De perfecte mysticus is geen extatische aanbidder die verloren is in bezinning op de Eenheid, noch is hij een heilige kluizenaar die alle omgang met mensen schuwt, maar “de ware heilige” beweegt zich onder de mensen, eet en slaapt met hen, koopt en verkoopt op de markt, trouwt en neemt deel aan het sociale verkeer, en vergeet God geen enkel moment.

Abû Sa'id ibn Abî -l -Khayr

Bind eerst de knie van je kameel vast en vertrouw daarna op God.

Hadîth

Draag wat de mens draagt, en eet wat hij eet. Maar wees van binnen van hem gescheiden.

Abû 'Alî ad-Daqqâq

Eenzaamheid in de menigte: blijft bij al je uiterlijke bezigheden van binnen vrij. Leer om je nergens mee te identificeren.

'Abd'l-Khâkiq Ghijduwânî

Kansen zijn kostbaar en de tijd is een zwaard.

Sa'dî

Als alles wat je in je zak hebt een paar koperen munten zijn, dan zijn deze munten voor jou van grote waarde. Maar als iemand duizend gouden stukken in je andere zak doet, zijn deze koperen munten niet langer van belang.

Anoniem

U tegen te komen, gezicht na gezicht, verschijning na verschijning....
Om Uw gezicht te zien, laat ik alles als de morgenwind wegwaaien.

Al-Hallâj

Shiblî wenste Junayd als leraar en zei tegen hem, "Je wordt aan geprezen als een expert in paarden (verlichting en wijsheid).... Geef er één van aan mij, of verkoop mij er één."

"Als ik er jou één verkoop, kun je de prijs niet betalen, en als ik je er één geef, zul je, omdat je er zo gemakkelijk aan gekomen bent, de waarde ervan niet beseffen," antwoordde Junayd. "Doe zoals ik; duik roekeloos in de Zee, en als je geduldig wacht, zul je jouw parel krijgen."

Al-Junayd

Zoek! in wat voor situatie je je ook bevindt.
O, dorstige, zoek constant naar water.
Uiteindelijk zal de tijd komen dat je de bron vindt.

Rûmî

Het is een ernstige fout om je voor te stellen dat je iets zult krijgen of dat iets je onthuld zal worden van het Pad, zonder je er hardnekkig voor in te spannen.

Abû 'Uthmân al-Hîrî

Waar we over praten kan niet gevonden worden door zoeken, en toch vinden alleen zoekers het.

Bâyezîd Bistâmî

Wie denkt dat hij God door zijn eigen inspanningen kan bereiken zwoegt tevergeefs; wie denkt dat hij God zonder inspanningen kan bereiken is niet meer dan een reiziger op het pad van vastberadenheid.

Abû Sa'îd al-Kharrâz

Wanneer je denkt dat je Hem gevonden hebt, heb je op dat zelfde moment Hem verloren. En wanneer je denkt dat je Hem verloren hebt, dan heb je Hem gevonden.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

En wanneer Hij alle paden en wegen voor je afsluit, zal Hij je een verborgen weg laten zien die niemand kent.

Rûmî

Span je onvermoeibaar in op dit pad,
Rust niet voor je laatste snik; want
die laatste snik kan de genade brengen
Van de Kenner van alle dingen.

Rûmî

Niemand leert de vaardigheid van het boogschieten van Mij
Wie maakte Mij tenslotte niet tot doel.

Sa'dî

De Soefi jaagt als de jager op zijn prooi; hij ziet de sporen die door de herten zijn achtergelaten, en volgt ze.

Een tijd lang zijn deze sporen zijn sleutels, maar later is het de muskus zelf die hem leidt.

Rûmî

Een pad en een doorgang hebben geen betekenis wanneer het doel in zicht is.

Hujwârî

Alles in de bestaanswereld heeft een einde en een doel. Het einde is volwassenheid, en het doel is vrijheid. Vruchten groeien bijvoorbeeld aan de boom totdat ze rijp zijn, en dan vallen ze. De gerijpte vruchten vertegenwoordigen rijpheid, en de gevallen vruchten de vrijheid.

Het uiteindelijke doel is de terugkeer naar de oorsprong. Alles wat de oorsprong bereikt, heeft zijn doel bereikt. Een boer zaait het graan in de aarde en onderhoudt het. Het is teruggekeerd naar zijn oorspronkelijke vorm. De cirkel is compleet. Het compleet maken van de cirkel is het bestaan van de vrijheid.

Nasafî

De innerlijke pelgrim wikkelt zichzelf in het licht van de heilige geest en transformeert zijn materiële vorm in de innerlijke essentie, loopt rond het heiligdom van het hart, en reciteert binnenin de naam van God. Hij beweegt zich in kringetjes omdat het pad van de essentie niet recht is maar rond. Het einde is het begin ervan.

‘Abdu’l-Qâdir al-Gilânî

Dhû-l-Nûn werd gevraagd, “Wat is het einde van de mysticus?” Hij antwoordde, “Wanneer hij is waar hij was voordat hij was.”

Dhû-l-Nûn

De Leraar en de Discipel

De Soefis zeggen dat je op het mystieke pad een leraar als gids nodig hebt. De leraar is iemand die zich heeft overgegeven aan God en die in staat is om de reiziger te helpen om de overgang te maken van het ego naar het Zelf. Door zich over te geven aan de leraar, fanâ fî'l Sheikh, leert de discipel zich over te geven aan God, fanâ fî'llâh.

In het begin moet je twee dingen doen. Het ene is reizen, en het andere is dat je een meester moet gebruiken.

Abû'l-Hasan 'al-Kharaqânî

Kies een meester want zonder hem is de reis vol onheil, angst en gevaar. Zonder begeleiding verdwaal je op de weg die je al ingeslagen bent. Reis niet alleen op het pad.

Rûmî

Het is gemakkelijker om een berg aan een haar voort te trekken dan om zelf te verrijzen door jezelf.

Abû Sa'id ibn Abî-l-Khayr

Zet geen stap op het pad
van de liefde zonder een gids.
Ik heb het honderd maal
geprobeerd en slaagde er niet in.

Hâfiz

Abû Sa'îd werd gevraagd, "Als iemand dat wil, is het dan mogelijk om het mystieke pad te gaan zonder leraar?"

De Sheikh antwoordde, "Het is onmogelijk, je hebt iemand nodig om je op het pad te begeleiden, iemand die het doel bereikt heeft, iemand die je zal vertellen wat de misstappen zijn, en wat de deugden op het pad. Op ieder moment zal hij zeggen in welke fase je je bevindt, waar je langer moet blijven. En als er ergens een gevaarlijke plek is, zal hij je vertellen op te passen en je vriendelijk bemoedigen, zodat je, terwijl je het pad gaat met een versterkt hart, je doel zult bereiken.

"Wanneer je het doel bereikt hebt, zul je rust vinden."

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Wie zonder gids reist

Heeft tweehonderd jaar nodig voor een reis van twee dagen,

Rûmî

Op het moment dat je met de meester verenigd bent, wordt het moei-teloos.

Bhai Sahib

Dan rijst de vraag hoe je je echte goeroe vindt. Heel vaak twijfelen mensen, zij weten niet of de goeroe die ze zien een echte of een onechte goeroe is. Herhaaldelijk komt iemand in contact met een onechte goeroe in een wereld waar zo veel leugen heerst. Maar tegelijkertijd zal de echte zoeker, iemand die zelf niet onecht is, altijd de waarheid, het echte, ontmoeten en omdat het zijn ware geloof is, zal zijn ware oprechtheid in het waarachtig zoeken zijn fakkelt worden. De echte leraar is in hem, de minnaar van de werkelijkheid is het eigen oprechte zelf, en als je echt de waarheid zoekt, zul je vroeg of laat een echte leraar vinden. En stel dat je in contact komt met een onechte goeroe, wat dan nog? Dan zal de Ene die onechte leraar in een echte leraar veranderen, omdat de Werkelijkheid groter is dan de leugen.

Inayat Khan

De mensen denken dat een Sheikh wonderen moet verrichten, en verlichting zichtbaar moet maken. Een leraar hoeft echter alleen maar te bezitten wat de discipel nodig heeft.

Ibn 'Arabī

Abū Sa'īd werd gevraagd, "Wie is de spirituele gids die de Waarheid heeft bereikt, en wie is de oprechte discipel?"

De Sheikh antwoordde, "De spirituele gids die de Waarheid bereikt heeft is hij bij wie tenminste tien eigenschappen gevonden worden als bewijs voor authenticiteit:

Ten eerste moet hij een doel geworden zijn, in staat om een discipel te hebben.

Ten tweede moet hij zelf het mystieke pad gevolgd hebben om de weg te kunnen wijzen.

Ten derde moet hij gezuiverd zijn en wel opgevoed zijn om leraar te kunnen zijn.

Ten vierde moet hij genereus zijn, en gespeend van eigenbelang, zodat hij de rijkdommen kan opofferen ten bate van de discipel.

Ten vijfde moet hij niet de hand hebben in rijkdommen van de discipel, zodat hij niet in de verleiding komt om ze voor zichzelf te gebruiken.

Ten zesde moet hij, wanneer hij advies kan geven door een teken, niet een directe uitdrukking gebruiken.

Ten zevende zal hij, wanneer hij door vriendelijkheid kan boetseren geen gebruik maken van geweld en ongevoeligheid.

Ten achtste heeft hij, wat voor orders hij ook geeft, ze eerst zelf voltooid.

Ten negende heeft hij, wat hij de discipel ook verbiedt, zelf zich daarvan onthouden.

Ten tiende zal hij de discipel die hij geaccepteerd heeft omwille van God, niet om wereldse zaken verlaten.

Als de spirituele gids zo is, omgord met deze karaktertrekken, zal de discipel vast en zeker zuiver zijn en een goede reiziger, want wat er in de discipel naar voren komt, is de kwaliteit van de spirituele gids die in de discipel zichtbaar is gemaakt."

Wat de oprechte discipel betreft heeft de Sheikh gezegd, "niet minder dan de tien karaktertrekken die ik genoemd heb moeten in de oprechte discipel aanwezig zijn, wil hij het discipelschap waardig zijn.

Ten eerste moet hij intelligent genoeg zijn om de aanwijzingen van de spirituele gids te kunnen volgen.

Ten tweede moet hij gehoorzaam zijn om de opdrachten van de spirituele gids uit te voeren.

Ten derde moet hij scherp kunnen horen om te ontvangen wat de spirituele gids zegt.

Ten vierde moet hij een verlicht hart hebben om de grootsheid van de spirituele gids te kunnen zien.

Ten vijfde moet hij te vertrouwen zijn, zodat wat hij ook bericht, hij te goeder trouw bericht.

Ten zesde moet hij trouw zijn aan wat hij zegt, zodat hij ook nakomt wat hij zegt.

Ten zevende moet hij gul zijn zodat hij ook weg kan geven, wat hij heeft.

Ten achtste moet hij discreet zijn, zodat hij een geheim kan bewaren.

Ten negende moet hij gevoelig zijn voor advies, zodat hij de oproep van de gids zal accepteren.

Ten tiende moet hij ridderlijk zijn om zijn eigen dierbare leven op het mystieke pad te offeren.

Wanneer de discipel deze karaktertrekken heeft, zal hij gemakkelijker zijn reis volbrengen, en sneller het doel bereiken dat door de gids voor hem op het mystieke pad is uitgezet.”

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Je moet niet vergeten dat de discipel zich moet kunnen focussen op een speciaal soort energiestroom op het fysieke niveau, waar hij een aantrekkelijk krachtencentrum kan worden, en vergelijkbare typen ideeën en gedachtestromen naar zich toe kan trekken die niet sterk genoeg zijn om uit zichzelf in leven te blijven of die uit zichzelf voldoende impact hebben op het menselijke bewustzijn.

Irina Tweedie

De liefde voor de Leraar kan niet meer of minder worden. Voor hem zijn het allereerste begin en het einde hetzelfde; het is een gesloten cirkel. Zijn liefde voor de discipel wordt niet meer; voor de discipel is het natuurlijk anders; hij moet de hele cirkel voltooien.... Terwijl de discipel vooruitgaat voelt hij, terwijl de tijd verstrijkt, dat de Meester steeds dichterbij komt. Maar de Meester is niet dichterbij; hij was altijd dichtbij, de discipel wist het alleen niet.

Bhai Sahib

God is nergens. God kun je alleen kennen door de Meester. Als je samengesmolten bent met de Meester zul je God kennen. Slechts de Leraar is belangrijk voor je. Alleen de Leraar. De Goddelijke Meester is in alle opzichten compleet. Gewoon door als hij te worden, word je in alle opzichten compleet.

Bhai Sahib

Ik ben de transcendente werkelijkheid en ik ben de ragfijne draad die haar naderbij brengt. Ik ben het geheim van de mens in zijn daadwerkelijke bestaan en ik ben die onzichtbare die het object is van aanbidding... Ik ben de Sheikh met de goddelijke natuur en ik ben de wachter van de wereld van de menselijke natuur.

Jilî, op Khidr

De spirituele meester is voor zijn gemeenschap wat de profeet is voor het volk .

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Heiligen zijn als rivieren, zij stromen waarheen zij worden bevoelen.... Als er een hint is moet ik het doen, en als ik het niet doe, wordt er voor gezorgd dat ik het doe. Een Goddelijke Hint is een Bevel. Soms moet de Heilige iets doen wat de mensen zullen veroordelen, en wat vanuit een werelds perspectief verwerpelijk kan zijn, omdat de wereld oordeelt naar uiterlijkheden. Een belangrijke kwaliteit die op het Pad vereist wordt, is om nooit naar uiterlijkheden te oordelen. Vaak zien de dingen er anders uit dan dat ze in werkelijkheid zijn. Er is voor de Schepper geen goed en kwaad. De menselijke gemeenschap zegt dat. Een Heilige staat boven goed en kwaad, maar de Heiligen zijn mensen met de hoogste moraal en zij zullen nooit een verkeerd voorbeeld geven.

Bhai Sahib

De heilige is een geurige plant die door God in de aarde geplaatst wordt. De trouwhartige snuift deze geur op, die in zijn hart komt, zodat hij naar zijn Meester gaat verlangen. Daarna verhoogt hij zijn aanbedding volgens zijn eigen geardheid.

Yayâ ibn Mu'âd ar-Râzî

De heiligen van God worden herkend aan drie tekenen: hun gedachten zijn op God gericht, hun woning is in God en hun zaken gaan over God.

Ma'rûf al-Karkhî

O jij, die de zelfloze doorboort met het zwaard, je doorboort je er zelf mee. Pas op!

Want de zelfloze is heengegaan, hij is een spiegel geworden;

Er is niets meer dan het beeld van het gezicht van iemand anders.

Als je erop spuugt, spuug je op je eigen gezicht; en als je op de spiegel slaat, Sla je jezelf.

En als je een lelijk gezicht ziet in de spiegel, ben jij het

Hij is niet dit of niet dat, hij is zuiver en vrij van het zelf;

Hij zet jouw beeld voor je neer.

Rûmî

De Leraar is zonder gezicht en zonder naam.

Traditioneel

De afgelopen nacht leerde mijn leraar mij de les van Armoede:

Niets hebben en niets willen.

Bahâ ad-dîn Naqshband

De enige gids naar God is God Zelf.

Kalâbâdhî

Het Verlangen van het Hart

Het verlangen van het hart naar God is de pijn van afscheiding. Deze oerschreeuw van de ziel drijft de minnaar terug in de armen van de Geliefde.

Luister naar de rietstengel: hoe hij zijn verhaal vertelt,
En klaagt over afscheiding,
En zegt, “Sedert ik van het rietbed gescheiden ben
Doet mijn klaagzang man en vrouw jammeren.
Ik ken slechts de pijn van het bekennen van mijn liefdeswens
Van een boezem die door afscheiding verscheurd is.
Een ieder die zijn bron ver achter zich gelaten heeft, wenst de tijd
terug dat hij ermee verenigd was.”

Rûmî

De bron van mijn smart en eenzaamheid zit diep in
Mijn borst.
Dit is een ziekte die geen dokter kan genezen.
Slechts de vereniging met de Vriend kan haar genezen.

Rûmî

Ik zal tot U schreeuwen en tot U schreeuwen en tot U schreeuwen
Totdat de melk van Uw goedheid omhoogkomt.

Rûmî

O Heer, voed mij niet met liefde, maar met het verlangen naar liefde.

Ibn ‘Arabî

Als de acht Paradijzen in mijn hut zouden worden geopend, en het
gebruik van beide werelden mij ter hand gesteld werd, zou ik geen
enkele begeerte uiten die in de vroege morgen omhoogkomt vanuit de
diepte van mijn ziel, bij de herinnering van mijn verlangen naar Hem.

Bâyezîd Bistâmî

Verlangen is de staat van onrust in het hart die hoopt op de ontmoeting met de Geliefde. De diepte van het verlangen is gelijk aan de liefde van de dienaar voor God.

Al-Qushayrî

Geef mij de pijn van de Liefde, de Pijn van de Liefde voor U!
Niet de vreugde van de Liefde, slechts de Pijn van de Liefde,
En ik zal betalen, welke prijs U ook vraagt!
En ik zal mijzelf prijsgeven, en de prijs die
U vraagt daar nog bovenop!
Houd Uw vreugde voor anderen, geef mij de Pijn,
En met genoeg zal ik betalen voor de Pijn van de Liefde!

Anoniem

De wereld zat vol prachtige dingen totdat een oude man met een baard in mijn leven kwam, en mijn hart in vuur en vlam zette met verlangen, en het zwanger maakte van liefde. Hoe kan ik naar de lieflijkheid om mij heen kijken, hoe kan ik haar zien als zij verborgen is voor mijn Minnaar?

Perzisch lied

Een zoete geur draagt het stof aan de voeten van mijn Goeroe; daarvóór hilde ik nooit, maar nu komt er geen einde aan mijn verdriet
.....

Traditioneel

De verborgen waarheid van het verlangen is dat het een weerspannige beweging in het hart is, op zoek naar God.

Al-Qushayrî

Als God, toen Hij de wereld schiep, daarin geen scheepsel had geschapen; als Hij haar gevuld had met gierst van Oost tot West, van de aarde tot de hemel; als hij daarna een vogel had geschapen, en hem uitgenodigd had iedere duizend jaar een graantje van deze gierst te pikken, en als hij daarna een mens geschapen had, en in zijn hart dit mystieke verlangen had ontstoken, en hem verteld had dat hij nooit bij zijn doel zou komen, totdat deze vogel geen enkel gierstzaadje in de hele wereld zou achterlaten, en dat hij door zou gaan, tot het moment dat ik, in deze brandende pijn van liefde – denk, dat het nog steeds iets is dat spoedig voorbij gegaan zal zijn!

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Er zijn er onder jullie die deze wereld begeren, en er zijn er onder jullie die de wereld begeren die gaat komen. Maar waar is hij die God begeert?

Al-Shîblî

Iemand vroeg Râbi'a, "Ik heb vele zonden begaan; als ik mij berouwvol tot God wend, zal Hij zich dan, in genade, tot mij wenden?"

"Nee," antwoordde zij, "maar als Hij zich tot jou wendt, zul jij je tot Hem wenden."

Râbi'a

Tot er een straal van Zijn liefde schijnt om de ziel te begeleiden, gaat zij niet op zoek om de liefde van Zijn gezicht te aanschouwen.

Mijn hart voelt niet de geringste aantrekking tot Hem totdat er een betovering van Hem komt en op mijn hart werkt.

Sinds ik weet dat Hij naar mij verlangt, verlaat het verlangen naar Hem mij geen enkel moment meer.

Maghiribî

Ik roep naar je van verre;
Roep naar je sinds het begin der tijden.
Roep je al duizenden jaren, een eeuwigheid lang
– Roep – roep.... Altijd al...
Het is een deel van je wezen, mijn stem,
Maar hij komt onduidelijk naar je toe
En je hoort hem maar soms;
“Ik weet het niet,”
Zal je zeggen. Maar ergens weet je het.
“Ik kan het niet horen,”
zeg je, “wat is het en waar?”
Maar ergens hoor je, en diep weg weet je.
Want ik ben dat in jou dat er altijd is;
Ik ben dat in jou wat nooit eindigt.

Zelfs als je zegt, “Wie roept er?”
Zelfs als je denkt, “Wie is dat?”
Waar wil je naar toe? Zeg het mij toch,
Kan je bij jezelf vandaan lopen?

Want ik ben De Enige voor jou;
Er is geen ander,
Jouw Belofte, jouw Beloning ben alleen ik –
Jouw Bestrafing, jouw verlangen
En jouw Doel.

Anoniem

Als de magneet er niet van hield hoe zou hij dan ijzer met zo'n ver-
langen kunnen aantrekken?

En als er geen liefde zou zijn, zou het riet geen barnsteen zoeken.

Nizâmî

Niet alleen zij die dorst hebben zoeken water,
Het water zoekt ook hen die dorsten.

Rûmî

Spirituele behoefte is een levendig en lichtend vuur dat door God geplaatst is in de borst van Zijn dienaren, zodat hun “zelf” (*nafs*, of ego) kan verbranden; en wanneer het verbrand is, wordt dit vuur het vuur van “het verlangen” (*shawq*), dat nooit uitgaat, niet in deze wereld en niet in die daarna.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Iemand moet spirituele “behoefte” hebben, want er is voor de toegewijde geen kortere weg naar God; als zij door een stevige rots gaat, komt er water uit voort. “Spirituele behoefte” is voor de Soefi fundamenteel; zij is het geschenk van Gods genade.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Je zult vrij zijn van de valstrik van je wezen,
Wanneer er, door spirituele behoefte,
over je heen gelopen is als over een deurmat
in de moskee en in het wijnlokaal.

Sanâ’î

Extase is een vlam die opspringt in het geheime hart, en verschijnt vanuit het verlangen.

Paul Nwyia

Open je verborgen ogen en keer terug naar de wortel van de wortel van je eigen zelf.

Rûmî

Wanneer het mogelijk is om de Geliefde Zelf te horen spreken, waarom zou je dan naar berichten uit de tweede hand luisteren?

Jâmî

Weet dat jij de sluier bent die jezelf voor jezelf versluiert. Weet ook dat je God niet kunt bereiken door jezelf, maar dat je Hem bereikt door Hem. De reden is dat wanneer God je ingeeft dat je Hem kunt bereiken, Hij je roept om naar Hem op zoek te gaan, en dat doe je dan.

Al-Junayd

Hij is het die lijdt aan Zijn afwezigheid in mij
Die door mij naar zichzelf roept.
Heel vreemd, het meest heilige mysterie van de liefde –
We zijn ongelooflijk intiem.

Rûmî

Herinnering

*De Soefi streeft ernaar
Om God ieder moment
van de dag met iedere
ademhaling te herinneren.
De dhikr, de herhaling van
de naam van God, is de
fundamentele oefening
van de herinnering.*

Er is voor alles een poetsmiddel dat de roest wegneemt;
En het poetsmiddel voor het hart is de aanroeping, Allâh.

Hadîth

Zeg “Allâh!” verlaat hen daarna zodat zij zich kunnen vermaken met
hun dwaasheid.

Koran

Herinnering doet de mensen naar de reis verlangen:
Ze maakt reizigers van hen.

Rûmî

Van alle spirituele oefeningen is de *dhikr* het meest geschikt om
de spirituele energie te bevrijden... Het voordeel van de *zhikr* is dat
hij niet beperkt wordt door enig ritueel tijdstip; zijn enige beperking
is de persoonlijke capaciteit van de “student.”

Henry Corbin

De ademhaling die de naam van God niet herhaalt is een verspilde
ademhaling.

Kabîr

Alle honderd-twintig-duizend profeten werden gezonden om één woord te spreken. Zij boden de mensen aan “Allâh!” te zeggen en zich aan Hem toe te wijden. Zij die deze woorden hoorden met het oor alleen, lieten het andere oor uitgaan; maar zij die het met hun ziel hoorden, graveerden het in hun ziel en herhaalden het tot het hun hart en hun ziel was binnengedrongen en hun hele wezen dit woord geworden was. Zij werden onafhankelijk gemaakt van de uitspraak van het woord, zij werden bevrijd van het geluid en de letters. Toen zij de spirituele betekenis van dit woord hadden begrepen, werden ze er zo in opgenomen, dat zij zich niet meer bewust waren van hun eigen niet-bestaan.

Abû ‘l-Fadl Muhammad ibn Hasan

De waarheid is in het centrum van het hart geplaatst als de verantwoordelijkheid van Allâh, jou toevertrouwd om het te bewaren. Zij wordt zichtbaar in echt berouw, in echte inspanningen. Haar schoonheid straalt aan de oppervlakte wanneer je je God herinnert, en de *zhikr* doet. In de eerste fase reciteer je de naam van God met je tong; daarna, wanneer het hart tot leven komt, reciteer je hem binnenin je hart.

‘Abdu’l-Qâdir al-Gîlânî

Sahl zei tegen één van zijn discipelen: “Probeer een dag lang voortdurend Allâh! Allâh! Allâh! te zeggen, en doe de volgende en de daaropvolgende dag hetzelfde, totdat het een gewoonte worden is.”

Daarna vertelde hij hem om het ook ‘s nachts te doen, totdat het zo gewoon geworden was dat de discipel het zelfs in zijn slaap herhaalde. Daarna zei Sahl, “Herhaal de naam niet meer bewust, maar laat al je zintuigen beheerst worden door de herinnering aan Hem!” De discipel deed dit totdat hij opgenomen werd in de gedachte aan God. Op een dag viel er een stuk hout op zijn hoofd en spleet het. De druppels bloed die op de grond vielen droegen de heilige naam, Allâh! Allâh! Allâh!”

Sahl

Een gelovige was aan het bidden toen de Satan hem verscheen en zei:
“Hoe lang roep je nu al, ‘O Allâh?’ Houd toch op, want je zult nooit een antwoord krijgen.”

De gelovige boog zijn hoofd in stilte. Na een poosje kreeg hij een visioen van de profeet *Khidr* die hem zei, “Ach, waarom ben je gestopt God aan te roepen?”

“Omdat het antwoord ‘Hier ben Ik,’ niet kwam,” antwoordde hij.

Khidr zei, “God heeft mij bevolen om naar je toe te gaan en dit te zeggen:

‘Was ik het niet die je opriep voor Mijn dienst?

Jouw roep “Allâh!” was Mijn “Hier ben ik,”

Jouw smachtende pijn Mijn boodschapper aan jou.

Van al deze tranen en uitroepen en smeekbeden

Was ik de magneet, en ik gaf hen vleugels.”

Rûmî

Ik roep Jou... Nee, het is U die mij tot Zichzelf roept.
Hoe kan ik zeggen, “U bent het!” als U niet gezegd had,
“Ik ben het?”

Al-Hallâj

Ik ben de reisgenoot van hem die zich Mij herinnert.

Hadîth Qudsî

Wie zich Mij in het hart herinnert, hem herinner Ik Mij in Mijn hart
en wie zich Mij herinnert in gezelschap, hem herinner Ik Mij beter
wanneer hij in gezelschap is dan wanneer hij alleen is.

Hadîth Qudsî

Wie zich God in werkelijkheid herinnert, vergeet alles behalve Hem, omdat alle schepselen zich Hem herinneren, zoals bevestigd wordt door hen die een openbaring ervaren.

Dhû-l-Nûn

Herinnering is alles vergeten behalve Hem.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

God, de Almachtige, heeft gezegd, "Ik geef het meeste aan hem die zo in beslag is genomen door de herinnering aan Mij, dat hij Mij niet méér vraagt dan dat ik hem, de smekeling geef.

Hadîth

Houd God, de Geliefde, altijd in je hart. Laat je gebed, de *dhikr*, het gebed van je hart zijn.

'Abd'l-Khâkiq Ghijduwânî

De *dhikr* is in werkelijkheid de progressieve macht van de Genoemde in je hart, terwijl de *dhikr* zelf slijt en verdwijnt.

Al- Ghazzâlî

Ik breng U overvloedig in mijn herinnering, niet omdat ik U vergeten ben;
het is eenvoudigweg wat er uit mijn mond vloeit.

Dhû-l-Nûn

Er gaat geen dag voorbij dat de Verhevene uitroept, “O mijn dienaar, je behandelt Mij onrechtvaardig. Ik herinner mij jou, maar jij vergeet Mij. Ik nodig je voor Mijzelf uit, maar jij gaat naar anderen.

Sahl

Je kunt de intimiteit van de herinnering niet proeven zonder geleden te hebben aan de verlatenheid van de vergetelheid.

Abû ‘Uthmân al-Hîrî

Voor alles is er een bestraffing. De straf voor de mysticus is om afgescheiden te zijn van Zijn herinnering.

Sufân ath-Thawrî

Wanneer God met één van Zijn dienaren vriendschap wil sluiten, zet Hij de poort van Zijn herinnering voor hem open. Wanneer hij het zoete van de herinnering ervaart, zet Hij de poort van nabijheid open. Daarna maakt Hij hem wakker voor de samenkomst van Zijn intimiteit. Daarna zet Hij hem op de troon van de vereniging. Daarna licht Hij de sluier op en leidt hem in het verblijf van de uniciteit en onthult de goddelijke pracht en grootsheid. Wanneer zijn oog op de goddelijke pracht en grootsheid valt, blijft er niets van hem over. Daarop is Zijn dienaar een tijdlang geheel tot zwijgen gebracht. Daarna komt hij onder Gods verheven bescherming, vrij van iedere pretentie van het zelf.

Abû Sa’îd al-Kharrâz

Meditatie en Gebed

*Meditatie en gebed
staan de intimiteit toe
voor de vereniging van
de minnaar en de Geliefde
en de innerlijke ervaring van
de eenheid van de liefde.*

Voordat Hij hen schiep, verheerlijkte Hij hen; voordat zij Hem prezen, dankte Hij hen.

Al-Hallâj

Met de berg, met de steen
Zal ik U aanroepen, Heer, o Heer!
Met de vogels bij het ochtendgloren
Zal ik U aanroepen, Heer, o Heer!

Met de vissen in de zee,
Met de gazellen in de onbewoonde woestijnen,
Met de roep "O Hij!" van de mysticus
Zal ik U aanroepen, Heer, o Heer!

Jûnus Emre

O God! Als ik U aanbid uit angst voor de Hel, verbrand mij in de Hel; en als ik U aanbid in de hoop op het Paradijs, sluit me uit van het Paradijs; maar als ik U aanbid om Uwentwil, onthoud mij Uw eeuwige schoonheid niet.

Râbi'a

U weet dat ik onmachtig ben om U gepast te danken. Kom daarom in mij en dank Uzelf. Dit is het ware gebed van dankzegging!
Er is geen ander!

Al-Hallâj

En als ik U groet, bent U de begroeting,
En als ik spreek, bent U het gebed.

Maghiribî

De ogen die God aanschouwen zijn ook de ogen waardoor Hij de wereld aanschouwt.

Traditioneel

“God is eenvoudig en houdt van eenvoud,” waarmee, “Eenzaamheid” wordt bedoeld, “God houdt alleen van de eenzame – van Eén, Hij houdt alleen van hem die Hem ziet als Eén.”

Al-Hallâj

O mijn Heer, wat U ook van deze wereld aan mij wilt geven, geef het aan Uw vijanden, en welk deel van de komende wereld U mij wilt geven, geef het aan Uw vrienden – U bent voldoende voor mij.

Râbi'a

Wat in het hart van de mysticus overheerst terwijl hij in gebed is, is zijn gevoel voor het mysterie van Hem in Wiens Aanwezigheid hij staat, en de kracht van Hem Die hij zoekt, en de liefde van Hem Die hem begunstigt met een vertrouwde gemeenschap met Zichzelf, en hij is zich daar bewust van, totdat hij het bidden beëindigd heeft, en hij met zo'n veranderd gezicht vertrekt, dat zijn vrienden hem niet herkennen, vanwege het ontzag dat hij voelt voor de Grootheid van God.

Muhâsibî

O God, de nacht is voorbij en de dag breekt aan. Wat verlang ik er naar om te weten of U mijn gebeden geaccepteerd hebt, of dat U ze afgewezen hebt. Troost mij daarom, want U bent het die mij in deze staat troost kan bieden. U hebt mij het leven gegeven en voor me gezorgd en U zij de glorie. Als U mij van Uw deur wilt verdrijven, zou ik het niet ontkennen, vanwege de liefde die ik voor U in mijn hart draag.

Râbi'a

Hoe komt het dat deze mensen die in de nacht bidden
zo prachtig zijn?
Omdat ze alleen zijn met de Genadevolle
Die hen bedekt met het licht van Zijn licht.

Hasan ibn 'Alî (kleinzoon van de Profeet)

Aanbid God op zo'n manier dat je Hem kunt zien. Als je dat niet kan,
beseef dan dat Hij jou ziet.

Al- Ghazzâlî

Word stil en ga stilletjes naar niet-bestaan.
En wanneer je niet-bestaan wordt, zul je
Totaal lof en eer zijn.

Rûmî

Er zijn twee soorten stilte: uiterlijke stilte en de stilte van het hart en
de geest. Het hart van iemand die volledig in God gelooft is stil, en
vraagt helemaal niets van het leven.

Al-Qushayrî

God is stilte en wordt het gemakkelijkst bereikt in stilte.

Bahâ ad-dîn Naqshband

Stilte voor de gewone mens is met de mond, stilte voor de mysticus is met het hart, en stilte voor de minnaar is door de verdwaalde gedachten die zijn binnenste komen bedwingen.

Traditioneel

Al dit gepraat en die commotie en dat geraas en die verandering is buiten de sluier;

Binnen de sluier heerst stilte en kalmte en vrede.

Bâyezîd Bistâmî

De wijzen hebben de wijsheid geërfd door middel van stilte en contemplatie.

Mamshadh al-Dinawârî

Meditatie is het belangrijkste bezit van de mysticus, waarmee de oprechte en de Godvrezende voortgaat op de weg naar God.

Muhâsibî

Ik ging naar Nûrî. Ik zag hem zo bewegingloos in meditatie zitten dat zelfs geen haar bewoog.

Ik vroeg, “Van wie heb je die diepe meditatie geleerd?”

“Ik leerde het van een kat die bij een muizenholletje zat te wachten. De kat was veel stiller dan ik.”

Al-Shîblî

Bâyezîd Bistâmî die aan de voeten van zijn leraar zat, werd plotseling gezegd, “Bâyezîd, pak dat boek daar bij het raam voor mij.”

“Het raam? Welk raam?” vroeg Bâyezîd.

“Wat,” zei de meester, “je komt hier al zo lang, en hebt het raam niet gezien?”

“Nee,” zei Bâyezîd. “Wat moet ik met het raam? Wanneer ik voor u zit sluit ik mijn ogen voor al het andere. Ik ben hier niet gekomen om rond te kijken.”

“Als dat zo is,” zei de leraar, “Ga dan terug naar Bestâm. Je werk is klaar.”

Bâyezîd Bistâmî

De beste vorm van bidden is waakzaam te zijn in de momenten. Dat wil zeggen dat de dienaar niet voorbij zijn beperking kijkt, en over niets anders nadenkt dan over zijn Heer, en zich met niets anders verbindt dan met dit moment.

Abû Bakr Muhammad al-Wâsîrî

Het beste gebed is het gebed dat brandt van verdriet.

Traditioneel

Er was eens een heerser die een dienaar had voor wie hij meer belangstelling voor had dan voor al zijn andere dienaren, niemand van hen was waardevoller of knapper dan deze. De heerser werd hierover bevraagd, dus wilde hij de anderen de superieure bekwaamheid van deze dienaar duidelijk maken. Op een dag was hij met zijn gevolg een rit aan het maken. In de verte lag een met sneeuw bedekte berg. De dienaar galoppeerde weg met zijn paard.

De mensen begrepen niet waarom hij weg galoppeerde. Even later kwam hij terug met wat sneeuw en de heerser vroeg hem, 'Hoe wist je dat ik sneeuw wilde hebben?'

De dienaar antwoordde, "omdat u ernaar keek, en de blik van de sultan gaat alleen gepaard met een vastomlijnd doel."

Dus zei de heerser, "Ik schenk hem speciale gunsten en geef hem een goede naam, omdat er voor ieder een activiteit is, en die van hem is mijn blik te observeren en mijn staat van zijn nauwkeurige gade te slaan.

Al-Qushayrī

God de Allerhoogste heeft de schepping voortgebracht en gezegd, "vertrouw me je geheimen toe. Als je dat niet doet, kijk dan naar Mij. Als je dat niet doet, luister dan naar Mij. Als je dat niet doet wacht dan bij Mijn deur. Als je dat niet doet, vertel me dan tenminste wat je nodig hebt.

Sahl

Wanneer een dienaar die God liefheeft tot Hem bidt, zegt God, "O Gabriël, wacht even met het beantwoorden van de behoefte van Mijn dienaar, want ik vind het heerlijk om zijn stem te horen."

Wanneer een dienaar waar God niet van houdt, tot Hem bidt, zegt God, "O, Gabriël, voldoe aan de behoeften van Mijn dienaar, want ik hoor zijn stem niet gaarne."

Traditioneel

Sâlih al-Murrî zei, “voor wie volhoudt om op de deur te kloppen komt het moment dat de deur voor hem geopend zal worden.”

Râbi’a vroeg hem, “Hoe lang blijf je dit nog zeggen? Wanneer was de deur gesloten, zodat je moest vragen om hem geopend te krijgen?”

Sâlih al-Murrî

De Kinderen van Israëel bleven Mozes vragen: “Bidt God?” Mozes zei niets en antwoordde niet. Zij hielden aan en bleven vragen. Uiteindelijk zei God tegen Mozes, “Je bent Mijn boodschapper; door jou sta ik in verbinding met Mijn mensen. Zeg hen: God bidt, en Zijn gebed is: “Moge Mijn Genade voorafgaan aan Mijn Boosheid.”

Al-Hakîm at-Tirmidhî

Lijden en Overgave

*Lijden is de pijn van het zuiveren
En van het schoonmaken van het hart
van gebreken. Door het lijden leert
de minnaar zich over te geven aan
de Geliefde, en om Zijn slaaf te worden.*

Het zelf zal niet vreugdevol en met liefkozingen weggaan,
Het moet achtervolgd worden door verdriet en verdrinken in tranen.

Perzisch gedicht

Lijden is Hijzelf, terwijl geluk van Hem komt.

Al-Hallâj

Wanneer wordt edelmetaal goud? Wanneer het door een procédé van hitte gaat. Dus wordt de mens gedurende de training zo zuiver als goud door lijden. Het is het wegbranden van de sintels. Lijden heeft een belangrijke verlossende kwaliteit. Zoals een druppel water die in de woestijn valt onmiddellijk opgezogen wordt, zo moeten wij niets worden, nergens zijn We moeten verdwijnen.

Bhai Sahib

Wanneer God vriendschap sluit met de mens, verschaft Hij veel ongemak en wanneer Hij hem tot zijn vijand maakt, schenkt Hij hem veel wereldse goederen.

Fudayl ibn 'Iyâd

O God! Welke straf U mij ook moge geven, straf mij niet met de vernedering om van U verwijderd te zijn.

Abû'l Hasan Sari as-Saqatî

Je verbeeldt je dat jij deze taak op eigen krachten, door eigen acties en pogingen volbrengt. Dit is de wil die Ik ingesteld heb: gebruik alles wat je hebt op Onze manier. Daarna zal Onze overvloed naar je toekomen, op deze eindeloze weg raden we je aan om op je eigen krachteloze handen en voeten te reizen. Wij weten dat je deze weg niet kunt afleggen op zulke zwakke voeten. In feite zul je in geen honderdduizend jaar bij de eerste post aankomen.

Wanneer je echter deze weg gaat totdat je geen benen meer hebt, en je neervalt wanneer je geen kracht meer hebt om verder te gaan, zal Gods genade je in de armen nemen.

Rûmî

Verdriet en vreugde zijn je eigen kwaliteiten en wat je kwaliteit is, is geschapen, en het geschapene heeft geen toegang tot het niet-geschapene.

Ibn 'Atâ'

Een bedoeïen werd gevraagd, "Erken je de Heer?"

Hij antwoordde, "Hoe zou ik Hem niet kunnen erkennen, Hij die mij honger zendt, mij weerloos maakt en arm, en er voor zorgt dat ik van land naar land moet trekken,?"

Terwijl hij sprak, raakte hij in een staat van extase.

Abû Sa'id ibn Abî-l-Khayr

Straf mij niet nog meer.
Want de gids van de liefde
Sprak op de allereerste dag.
De ondergang over mij uit

Hâfiz

God vraagt niet meer van de ziel dan zij kan dragen.

Koran

Ik ben met hen wier harten om mijnentwil gebroken zijn.

Hadîth Qudsî

Waar een ruïne is, is hoop op een schat –
Waarom zoek je de schat van God niet in het onbewogen hart?

Rûmî

De pijn van de liefde werd het medicijn voor ieder hart,
De moeilijkheid kan niet opgelost worden zonder de liefde.

‘Attâr

Zoeter dan dit gif zag ik niet, in welke slok dan ook,
Liefelijker dan deze ziekte zag ik niet, in welke ziekte dan ook.

Rûmî

Ik ben verbrand en verbrand en verbrand.

Rûmî

Pijn en geluk hebben in deze wereld dezelfde vorm:
Je kunt de roos een open of een gebroken hart noemen.

Dard

Iemand vroeg Junayd: “Slaaf van God die toch vrij is, vertel mij hoe je een staat van tevredenheid kunt bereiken.” Junayd antwoordde: “Wanneer je door liefde geleerd hebt om te accepteren.”

Al-Junayd

Pas wanneer je sterft aan overgave, zul je eeuwig leven.
Als je moet gaan sterven door overgave,
Bestaat er geen dood voor je,
Want je bent al gestorven.

Perzisch gedicht

Ik offer U het enige wat ik heb,
Mijn vermogen om van U vervuld te zijn.

Anoniem

Overgave is, wanneer je het doet, het moeilijkste wat er in deze wereld is, en het gemakkelijkste wanneer je het gedaan hebt.

Bhai Sahib

Je bouwt het Zelf alleen wanneer je je bestemming volledig hebt geaccepteerd.

Al-Hallâj

Ik wil vereniging met Hem, en Hij wil scheiding;
Dus laat ik los wat ik wil, zodat Zijn wens werkelijkheid kan worden.

Al- Ghazzâlî

Dienstbaarheid betekent dat je Zijn slaaf bent op ieder moment, zoals
Hij jouw Heer is op ieder moment.

Dhû-l-Nûn

Denk je dat ik weet wat ik doe?
Dat ik ook maar op enigerlei wijze
Mijzelf toebehoor?

Net zoveel als een pen weet wat hij schrijft,
Of een bal kan raden waarheen hij rolt.

Rûmî

Ik vraag niet om te zien,
Ik vraag niet om te weten,
Ik vraag alleen om gebruikt te worden.

Anoniem

Offer het zelf op, houd je anders niet bezig met dit dwaze gepraat van
de Soefis.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Het Poetsen van het Hart

*Soefis beschrijven het hart
als een spiegel die de reiziger
met verlangen en innerlijk werk
poetst en poetst, totdat er geen
onzuiverheid overblijft.*

*Dan kan de spiegel van het hart
het ware licht van de
Geliefde reflecteren.*

Door middel van het Goddelijke Licht wordt het hart gepoetst zodat het als een gepoetste spiegel blinkt. Wanneer het een spiegel is, kun je er de reflectie in zien van alle bestaande dingen, en ook de reflectie van het Koninkrijk van God *zoals ze werkelijk zijn*.

Al-Hakîm at-Tirmidhî

Of je lot nu roemvol of schandelijk is, wees zuiver in zowel de haat als de liefde van het zelf. Poets je spiegel en misschien zal die sublieme schoonheid van de domeinen van het mysterie in je borst schijnen – net zoals het dat deed bij de profeten. En dan, met je hart verlicht door die pracht, zal het geheim van de Geliefde niet langer voor je verhuld worden.

Jâmî

Twaalf jaar lang was ik de smid van mijn ziel. Ik gooide mijn ziel in de oven van discipline en verhitte haar in de vlammen van zware inspanningen, daarna plaatste ik haar op het aambeeld van verwijten en sloeg haar met de hamer van zelfverwijt, totdat ik van mijn ziel een spiegel gemaakt had. Vijf jaar lang was ik nu mijn eigen spiegel en ik poetste die spiegel waar mogelijk met goddelijke dienstbaarheid en gehoorzaamheid. Daarna staarde ik een jaar lang in mijn eigen reflectie en zag ter hoogte van mijn middel een heidense gordel van bedrog, geflirt, en zinsbegoocheling, omdat ik vertrouwde op mijn eigen handelingen van gehoorzaamheid en goedkeuring van mijn eigen gedrag.

Bâyezîd Bistâmî

Je moet dag en nacht werken,
Om het gebied van de ziel om te woelen en te reinigen.

Sanâ'î

Als je de spiegel van een matte spiegel vindt,
Is de roest niet van zijn oppervlakte gehaald.

Rûmî

Vecht met je vreemde gedachten, wees indachtig wat je denkt en doet. Zodat je het stempel van je onsterfelijkheid drukt op ieder voorbijgaand moment van je dagelijkse leven.

‘Abd’l-Khâkiq Ghijduwânî

Zuiverheid van hart is één ding willen.

Traditioneel

Soms laat Hij Zichzelf op deze manier zien
Soms omgekeerd – het werk
Van de religie is niets dan chaos.

Rûmî

De Eenheid van God die door de Soefis beleden wordt, bestaat uit: het geschapene scheiden van het ongeschapene, je geboorteland verlaten, gehechtheden afwijzen, afleggen wat je weet en wat je niet weet, zodat daarvoor in de plaats het Echte overblijft.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Ik had gehoopt dat ik instructies over yoga zou krijgen, verwachtte prachtige leringen, maar mijn Leraar dwong mij voornamelijk de duisternis in mijzelf aan te gaan, en het kilde mij bijna. M.a.w., ik moest “afdalen in de hel,” het kosmische drama dat in iedere ziel verbeeld wordt, zo gauw zij naar het Licht durft te gaan.

Irina Tweedie

Toen Majduddûn Baghdâdî dienaar werd van een sheikh moest hij dienen “bij de plaats van wassingen,” d.w.z., de toiletten schoonmaken. Zijn moeder, een welgestelde dame die arts was, vroeg de meester de gevoelige jongen vrij te stellen van dit werk en zond hem twaalf Turkse slaven om de schoonmaak te doen. Maar hij antwoordde, “Je bent arts – als jouw zoon een ontsteking zou hebben aan de galblaas, zou ik dan de medicijnen aan een Turkse slaaf moeten geven in plaats van aan hem?”

Jâmî

De Almachtige God stond mij toe om in Zijn tegenwoordigheid aanwezig te zijn in tweeduizend posities en bij ieder betrekking bood Hij mij een koninkrijk aan, maar ik weigerde dat. God zei tegen mij, Bâyezîd, wat wens je?” Ik antwoordde, “ik wens niet te wensen.”

Bâyezîd Bistâmî

Veertig jaar lang heb ik op mijn hart gepast. Daarna paste mijn hart tien jaar lang op mij. Nu, twintig jaar later weet ik niets over mijn hart en mijn hart weet niets over mij.

Al-Junayd

Streef ernaar om echt mens te worden:
Iemand die weet hoe lief te hebben, iemand die de pijn kent.
Wees vol, wees nederig, wees uitermate stil,
Wees de beker wijn die van hand tot hand gaat.

Al-Ansârî

De betekenis van een edel karakter is dat de hardheid van de mens je niet beïnvloedt wanneer je eenmaal geconcentreerd bent op God.

Al-Hallâj

Als iemand opmerkt, “Wat een voortreffelijk mens ben jij!” en je dit meer plezier doet dan zijn uitspraak, “Wat een slecht mens ben jij!” Weet dan dat je nog steeds een slecht mens bent.

Sufân ath-Thawrî

Slechts dat wat niet verloren kan gaan in een schipbreuk is van jou.

Al- Ghazzâlî

Ik zal God niet dienen als een werkman die wacht op zijn loon.

Rûmî

Alle wijsheid kan in twee regels uitgedrukt worden:

Wat voor je gedaan wordt – laat het gedaan worden.

Wat je zelf moet doen – zorg ervoor dat je het doet.

Khawwâs

Doe met mij wat U waardig is,
En niet wat mij waardig is.

Sa’ dî

Op dit ogenblik is de Heer met hen bij iedere verandering,
En voert onvoorstelbaar werk in hen uit, uur na uur.
Als zij dat wisten! zouden zij zich niet van hem afkeren,
Zelfs niet voor een ogenblik.
Want Hij keert zich geen moment af....

Al-Hallāj

Ik ontmoette één van de jonge zoekers in de woestijn onder een acaciaboom en vroeg hem waarom hij daar zat. Hij antwoordde, "Ik zoek niets." Toen ging ik door en liet hem alleen. Toen ik terugkwam van de pelgrimage zag ik dat hij wat dichterbij de boom was gegaan. Ik vroeg, "Waarom zit je hier?" Hij antwoordde, "Ik heb gevonden waar ik hier naar zocht, dus ben ik hier gebleven. Ik weet niet wat edeler was, zijn volharding in het zoeken naar zijn staat, of zijn volharding in het blijven op de plek waar hij zijn wens verkreeg.

Al-Junayd

Licht op Licht

Soefis hebben velerlei interpretaties gegeven over passages in de Koran. Een van de meest bekende, en toch mysterieuze verzen uit de Koran is het “vers over het Licht” (35) van Soera 24. Soefis hebben de innerlijke betekenis van dit vers verstaan als een metafoor voor het menselijke hart, waarin Gods licht woont en waardoor je geleid wordt op de mystieke reis.

God is het Licht van hemel en van aarde,
Zijn licht kan vergeleken worden met een nis
Waarin een lamp is
De lamp in een glas
Het glas als het ware een glinsterende ster
Ontvlamd door een Gezegende boom
Een olijfboom die niet uit het Oosten en niet uit het Westen komt
Wiens olie als het ware vooruit schijnt
Ofschoon er geen vuur aan te pas komt
Licht op licht
God leidt naar Zijn licht wie Hij wil
God spreekt in metaforen tot mij.
God heeft kennis van alle dingen.

Koran (24: 35)

God plaatste in het hart de kennis over Hem, en dus werd het hart verlicht door Gods Licht. Door dit licht gaf hij het hart ogen om te zien. Toen sprak God in een gelijkenis en zei, “Vergeleken met een nis waar een lamp in is.” De lamp van het Goddelijke Licht is in het hart van hen die geloven in de Eenheid van God.

Al-Hakîm at-Tirmidhî

Er zijn lichten die omhooggaan en lichten die dalen. De opstijgende lichten zijn de lichten van het hart; de afdalende lichten zijn die van de Troon. Het lagere zelf (het ego) is de sluier tussen de Troon en het hart. Wanneer deze sluier gescheurd is, en er een deur opengaat in het hart, trekken gelijken elkaar aan. Licht rijst op naar licht en licht komt neer op licht “en het wordt licht op licht.”

Iedere keer dat het hart zucht naar de Troon, zucht de Troon naar het hart, en dus gaan ze elkaar ontmoeten.... Iedere keer dat er een licht oprijst vanuit jou, komt er een licht neer op jou, en iedere keer dat er een vlam opstijgt uit jou, komt er een overeenkomstige vlam neer op jou.... Als deze energieën gelijk zijn, ontmoeten zij elkaar halverwege... Maar wanneer de substantie van het licht in jou is gegroeid, dan wordt dit één Geheel en heeft het dezelfde eigenschap als dat in de Hemel: dan is het de substantie van het licht in de Hemel dat naar jou verlangt, en aangetrokken wordt door jouw licht, en het daalt neer op jou. Dit is het geheim van de mystieke reis.....

Najm al-Dîn Kubrâ

Verdriet om Zijnentwil is een schat in mijn hart. Mijn hart is licht op licht, een prachtige Maria met Jezus in de schoot.

Rûmî

Ware extase is de verbinding van licht op licht, wanneer de ziel van de mens het Goddelijke Licht ontmoet.

‘Abdu’l-Qâdir al-Gilânî

Het hart is de koning en de ledematen zijn Zijn dienaren; ieder lid functioneert volgens de wil en het bevel van het hart, en toch komt de wil van het hart van God. God zelf is de meester van het hart en niemand anders, en niemand kan zien wat het hart bevat. God alleen plaatst en verwijdert in het hart wat Hij wil.....

Het hart is de bron en de woonplaats van Gods Vereniging en voorwerp voor Gods observatie...

God observeert de harten want zij zijn de containers van Zijn meest kostbare juwelen en de schatkamers van de ware kennis over Hem.

Al-Hakîm at-Tirmidhî

Door middel van het Goddelijke Licht wordt het hart gepolijst zodat het als een gepolijste spiegel schijnt. Wanneer het een spiegel wordt kun je de reflectie zien van alle bestaande dingen en de reflectie van het Koninkrijk van God *zoals zij werkelijk zijn*. Wanneer je de Glorie en de Majesteit van God in Zijn Rijk ziet, dan worden alle lichten tot één licht en de borst wordt vol van dit schijnende licht. Hij is als een mens die zijn reflectie ziet in een spiegel, en tegelijkertijd ziet hij daar in de reflectie alles wat er voor en achter hem is. Wanneer nu een straal van de zon de spiegel raakt, stromen, vanuit de ontmoeting van deze twee lichten, het licht van de zonnestraal en het licht van de spiegel het hele huis vol licht. Zo gebeurt het ook in het hart: wanneer het gepolijst is en straalt, kan het het Rijk van de Goddelijke Glorie vasthouden, en de Goddelijke Glorie wordt erdoor onthuld.

Al-Hakîm at-Tirmidhî

O Licht van Licht, U bent versluierd voor Uw schepselen en zij bereiken Uw licht niet. O Licht van Licht, Uw licht verlicht de mensen van de hemel en verlicht de mensen van de aarde. O Licht van Licht. Uw licht wordt geprezen door alle licht.

Gebod toegeschreven aan Mohammed

De Minnaar en de Geliefde

Voor de Soefi is de relatie met God die van minnaar en Geliefde. De minnaar bereist het pad van de pijn van afscheiding, van de genade van de vereniging. Toch is de Geliefde naar wie hij verlangt, eeuwig aanwezig in zijn hart.

Hij houdt van hen en zij houden van Hem.

Koran

In het hele universum bestaan er slechts twee, de minnaar en de Geliefde. God houdt van Zijn schepping en de ziel houdt van God. Om te kunnen scheppen, moest het Ene Wezen twee worden, en normaal gesproken moest er een verschil tussen de twee zijn... de schepping was alleen maar mogelijk dankzij de twee tegenstellingen.

Bhai Sahib

De mens houdt van God vanwege de affiniteit tussen de menselijke ziel en haar Bron, want zij deelt de Goddelijke natuur en de eigenschappen, omdat zij door kennis en liefde eeuwig leven kan bevatten, en zelf aan God gelijk wordt.

Al- Ghazzâlî

Wij hebben God nodig voor ons om te kunnen bestaan, terwijl Hij ons nodig heeft om zichzelf zichtbaar te kunnen maken. Ik gaf Hem ook het leven door Hem in mijn hart te kennen.

Ibn 'Arabî

Geen enkele minnaar zou vereniging zoeken
Als de Geliefde haar niet zocht.

Rûmî

Ter herinnering aan de Geliefde dronken we een wijn die ons dronken
maakte voordat de wijn gemaakt was.

Ibnu 'l-Fârifd

O God, de sterren schijnen:
Alle ogen zijn dicht in ruste;
De koningen hebben de deuren dichtgedaan.
Iedere minnaar is alleen, heimelijk met degene van wie hij van houdt.
En ik ben hier: alleen, verborgen voor allen –Met U.

Râbi'a

Hem die God heeft geplaatst in de rij van Zijn minnaars, geeft Hij een
visioen van Zichzelf, want Hij heeft gezworen, met de woorden,
“Door Mijn glorie zal Ik hem Mijn Gezicht laten zien en ik zal zijn
ziel helen door het Visioen van Mijzelf.

Muhâsibî

Ik ben dichter bij jou dan jij bij jezelf.

Rûmî

Een kalief had een nichtje waar hij heel veel van hield. Op een dag
zaten zij samen bij een put, toen de ring van de kalief in de put viel.
Het meisje deed die van haar af en gooide hem ook in de put.

De kalief vroeg het meisje, “waarom deed je dat?”

Het meisje antwoordde, ‘Ik weet wat afscheid nemen is. Omdat er
tussen ons een staat van vereniging en intimiteit bestaat, wilde ik niet
dat jouw ring de angst van scheiding zou kennen. Ik gaf mijn ring om
hem gezelschap te houden.

Abû Sa'id ibn Abî-l-Khayr

Zuleika gaf alles de naam Jozef,
 Van selderiezaad tot aloëhout. Ze hield zo veel
 van hem, zo veel, zij verborg zijn naam
 in vele verschillende frasen, de innerlijke betekenis
 kende zij alleen.

Wanneer zij zei, *De was wordt zacht bij het vuur,*
 Bedoelde zij, Mijn liefde wil mij.

Of als zij zei, *Kijk, de maan is opgekomen,* of
De wilg heeft nieuwe bladeren,
 Of *De takken trillen,* of *Het korianderzaad*
Vat brand, of *De rozen gaan open,*
 Of *De koning is in goede stemming vandaag,* of *Is dat niet geluk heb-*
ben,
 Of *het meubilair moet gestoft worden,* of
De waterdrager is hier, of *Het is bijna licht,* of
Deze groenten zijn perfect, of *er moet meer zout in het brood,*
 Of *het lijkt wel of de wolken tegen de wind ingaan,*
 Of *Mijn hoofd barst,* of *Mijn hoofdpijn is beter,*
 Met alles wat zij prees, bedoelde zij de aanraking van Jozef,
 Iedere klacht is zijn afwezigheid.

Wanneer zij honger heeft, is het naar hem.
 Dorst, zijn naam is als een sorbet.

Koud, hij is het bont. Dit is wat de Vriend kan doen
 Als je zo zeer verliefd bent. Sensuele mensen gebruiken vaak
 heilige namen, maar zij werken niet.

Het wonder dat Jezus de naam van God droeg,
 Voelde Zuleika bij de naam van Jozef.

Rûmî

Als Hij Zijn aanwezigheid voor je verbergt is het omdat Hij naar je
 luistert.

Al-Hallâj

Mijn aarde en Mijn hemel bevatten Mij niet, maar het hart van Mijn
 trouwe dienaar bevat Mij.

Hadîth Qudsî

De liefde van God is in essentie de verlichting van het hart door vreugde, vanwege de nabijheid van de Geliefde, want liefde, in eenzaamheid, rijst jubelend op en het hart van de minnaar wordt in bezit genomen door het gevoel van genegenheid voor Hem; en wanneer eenzaamheid gecombineerd wordt met de geheime band van de Geliefde, overweldigt de vreugde van die band de *mind*, zodat hij zich niet langer zorgen maakt over de wereld en wat daar in is.

Muhāsibī

Voorwaar, er zijn dienaren onder mijn dienaren die van Mij houden, en zij verlangen naar Mij en Ik verlang naar hen, en zij kijken naar Mij, en Ik kijk naar hen... En hun tekenen zijn dat zij overdag de schaduw voor hun kudde net zo gepassioneerd beschermen als de herders, en dat zij naar de zonsondergang verlangen zoals de vogels naar hun nest bij zonsondergang, en wanneer de nacht komt en de schaduwen verdwijnen en de bedden uitgespreid en de ledikanten opgezet worden en iedere minnaar alleen is met zijn geliefde, dan zullen zij opstaan en hun gezicht tegen de grond drukken en Mij aanroepen met Mijn woord en Mij strelen met Mijn gunsten, half roepend en half huilend, half verbijsterd en half klagend, soms staand, soms zittend, soms knielend, soms zich buigend, en ik zie wat zij om Mijnentwille verdragen en ik hoor hun klagen over Mijn liefde.

Al- Ghazzâlī

De bokaal van de liefde is het hart van de minnaar, niet zijn reden of zijn gevoelswaarneming. Want het hart fluctueert van staat naar staat, net als God –de Geliefde – die *iedere dag een taak uitvoert* (Koran 55:29). Zo ondergaat de minnaar de voortdurende verscheidenheid van de handelingen van de Geliefde.... Liefde heeft vele uiteenlopende en wederzijds tegenovergestelde eigenschappen. Daarom ontvangt niets deze eigenschappen, behalve dat wat de capaciteit heeft met de liefde mee te bewegen. Dit behoort alleen het hart toe.

Ibn ‘Arabī

Al-Junayd werd gevraagd, “Wat maakt de minnaar aan het huilen wanneer hij de Geliefde ontmoet?”

Hij antwoordde, “Dit gebeurt alleen vanwege de grote vreugde over Hem en vanwege de extase die voortkomt uit het grote verlangen naar Hem. Ik heb het verhaal gehoord van twee broers die elkaar omarmden na een lange tijd van scheiding. Eén van hen riep, “Ach, wat een verlangen!” De ander riep toen, “Ach, wat een extase.”

Al-Junayd

Echte liefde wordt niet minder door de wreedheid van de Geliefde, en zij groeit ook niet door Zijn genade, maar blijft altijd dezelfde.

Yahyâ ibn Mu'âdh ar-Râzî

Voorwaar de Almachtige God heeft wijn voor Zijn vrienden, zodat zij dronken worden wanneer zij ervan drinken, en wanneer zij eenmaal dronken zijn, worden zij vrolijk, en wanneer zij eenmaal vrolijk zijn, worden zij gezuiverd, en wanneer zij gezuiverd zijn, smelten zij, en wanneer zij gesmolten zijn, worden zij puur, en wanneer zij puur geworden zijn, komen zij aan, en wanneer zij eenmaal verenigd zijn met het Goddelijke, is er geen verschil tussen hen en hun Geliefde.

Hadîth Qudsî

Er is geen verschil tussen het wezen van de minnaar en dat van de Geliefde.

Shâh Ni'Matollâh

Tussen de minnaar en de Geliefde moet geen sluier zijn. Jijzelf bent je eigen sluier, Hâfîz – ga uit de weg!

Hâfîz

De liefde van de dienaar voor God is een staat die te subtiel is voor woorden. Deze staat brengt hem ertoe God te eren en te proberen Zijn welbehagen te verwerven. Hij heeft weinig geduld in het afgeschei-

den zijn van Hem, en voelt een sterk verlangen naar Hem, en vindt nergens troost behalve in Hem, en ervaart de intimiteit in zijn hart door zich Hem voortdurend te herinneren. De liefde van de dienaar voor God impliceert geen affectie of vreugde in de menselijke zin. Het beschrijven van de minnaar als vernietigd in de Geliefde is meer passend dan hem te beschrijven als zich verheugend in Hem.

Al-Qushayrî

Het is voor de minnaar voldoende om de Ene enkelvoudig te maken.

Al-Hallâj

Ik kom uit Bâyezîdheid als een slang die zijn huid wisselt. Daarna kijk ik. Ik zie dat de minnaar, de Geliefde en de liefde één zijn, omdat in die staat van eenwording allen één kunnen zijn.

Bâyezîd Bistâmî

Liefde betekent dat de eigenschappen van de minnaar veranderd zijn in die van de Geliefde.

Al-Junayd

De ware minnaar vindt het licht alleen wanneer hij, zoals een kaars, zijn eigen brandstof is, en zichzelf verbrandt.

Attâr

Niet voordat *twee* uitgewist is
Zal de minnaar de Vereniging met de Geliefde ervaren.

Ahmad Ghazzâlî

Alles is de Geliefde, de minnaar is een sluier,
Het leven is de Geliefde, en de minnaar is dood.

Rûmî

Dhû-l-Nûn ontmoette een vrouw aan de zeekust die hem de mysteriën
van het pad onthulde. Hij vroeg haar, "Wat is het einde van de min-
naar?"

Zij antwoordde, "O, dwaas, de liefde heeft geen einde."

Hij vroeg, "Hoe zit dat dan?"

"Omdat de Geliefde geen einde heeft."

Dhû-l-Nûn

Het Dal van de Liefde

*De kracht van de liefde
neemt de Soefi voorbij
de mind en het ego naar
de arena van het hart.
De liefde is het vuur dat
de minnaar verbrandt en
transformeert; ze veroorzaakt
zowel verbijstering als roes,
en bevrijdt de minnaar van alles
behalve van God.*

In dit dal wordt de liefde vertegenwoordigd door het vuur, en de rede door de rook. Wanneer de liefde komt verdwijnt de rede. De rede kan niet leven met de dwaasheid van de liefde: de liefde heeft niets te

maken met de menselijke rede. Als je innerlijk inzicht hebt kunnen de atomen van de zichtbare wereld inzichtelijk voor je gemaakt worden. Maar als je naar de dingen kijkt met de ogen van de gewone rede zul je nooit begrijpen hoe noodzakelijk het is om lief te hebben. Slechts iemand die getest en vrij is, kan dit voelen. Hij die deze reis begrijpt, heeft duizend harten, zodat hij er ieder moment één kan offeren.

‘Attâr

Ik zal je vertellen hoe liefde werkt! Zelfs al zou het verstand zelf opgegeven moeten worden, waarom zou je daarom huilen?

Kabîr

Elk moment wordt deze liefde grenzelozer,
In elke periode zijn de mensen er nog meer over verbijsterd.

‘Attâr

Het hart alleen kent de substantie van de liefde,
Het oog van de rede heeft geen kracht om haar waar te nemen.

Anoniem

Liefde is een beminnelijkheid, maar haar innerlijke werkelijkheid is chaos.

Abû ‘Alî ad-Daqqâq

Ik weet niets, ik begrijp niets, ik ben me niet bewust van mezelf. Ik ben verliefd, maar op wie weet ik niet. Mijn hart is tegelijkertijd vol en leeg van liefde.

‘Attâr

Je kunt honderd dingen proberen, maar alleen de liefde zal je van jezelf bevrijden. Vlucht dus nooit voor de liefde – zelfs niet voor de liefde in een aardse gedaante – want het is de voorbereiding voor de opperste Waarheid.

Jâmî

Roep mij en ofschoon helle vuur ertussen ligt zal Mijn liefde het gemakkelijker maken om door de vlammen heen te gaan.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Sultan, heilige en zakkenroller;
Liefde grijpt ieder bij zijn oor
En sleept ons op geheime manieren naar God.

Ik wist nooit
Dat God ook ons wilde.

Rûmî

Ik plantte een loot van wensen voor de mensen van liefde
En niet één wist wat die wens was.
Hij botte uit en er rijpte een prikkelend verlangen
Dat mij achterliet met een bittere smaak van zoete vruchten.
De wens van alle gepassioneerde minnaars,
als hij getraceerd zou moeten worden, komt uit dezelfde bron.

Ibn ‘Atâ’

Zuivere parel! Je hebt mijn hart genomen, zonder mij je naam te vertellen of waar je vandaan komt
Ik heb mijn eigen hart noch mijn hartenwens.

Jâmî

O, wie kan mijn ziekte genezen? Ik ben een paria geworden. Familie en huis, waar zijn zij? Er leidt geen pad naar hen terug en ook geen naar mijn geliefde. Gebroken is mijn naam, mijn reputatie, als glas op een rots gesmeten; gebroken is de drum die eens het goede nieuws verspreidde, en mijn oren horen nu alleen de beat van de scheiding.

Jageres, prachtige vrouw, van wie ik het slachtoffer ben – kreupel, een gewillig doel voor je pijlen. Ik volg gehoorzaam mijn geliefde aan wie mijn ziel toebehoort. Als zij zegt “Word dronken” dan doe ik dat. Als zij mij beveelt om gek te worden, dan word ik gek.

Nizâmî

Liefde kun je niet leren van de mens; zij is één van de geschenken van God en komt als genade.

Ma'rûf al-Karkjî

De liefde is de wijn van voor de eeuwigheid, die gedronken werd door de uitverkorenen in de nacht van het Convenant.

Al-Hallâj

Je kunt God geen groter plezier doen dan van Hem te houden.

Al-Hallâj

Iets kan alleen verklaard worden door wat subtieler is dan dat iets zelf; er is niets wat subtieler is dan de liefde: waardoor kan liefde dan verklaard worden?

Summûn

Het is het branden van het hart dat ik wil; dit branden dat alles is,
Kostbaarder dan een werelds rijk, omdat het God in het geheim roept,
in de nacht.

Rûmî

De innerlijke realiteit van de liefde betekent dat je je hele zelf geeft
aan de Ene, totdat er niets van je zelf overblijft.

Anoniem

De liefde is een vuur in het hart dat alles opbrandt, behalve de wensen
van de Geliefde.

Traditioneel

Hij die liefheeft, denkt niet na over zijn eigen leven; om echt lief te
kunnen hebben moet de mens zichzelf vergeten, of hij nu een asceet
is of een losbol. Als je wensen niet accorderen met je spirit, offer ze
dan op, en je zult aan het einde van je reis komen. Als het object van
de wens je weg blokkeert, verwerp het dan; fixeer vervolgens je ogen
voor je uit en contempleer.

‘Attâr

Ik zou je willen kussen.
En de prijs voor dit kussen is je leven.

Nu rent mijn minnaar mijn leven tegemoet en roept,
Wat een koopje, laten we het kopen.

Rûmî

Minnaars bereiken het toppunt van de ware liefde niet voordat de één tegen de ander zegt, “O, Jij die ik ben.”

Anoniem

Er is niets goed in de liefde zonder de dood.

Traditioneel

Liefde betekent het optillen van de sluiers, en de geheimen blootleggen.

Nûrî

Het laatste stadium van de liefde is naakt worden. Zo lang de liefde aan het begin van haar reis is, bestaat de voeding van de minnaar uit de vorm van de Geliefde. Wanneer de liefde echter eenmaal haar uit-

eindelijke doel bereikt heeft, laat zij iedere vorm achter zich. Net hiervoor verschijnt de vorm van de Geliefde in haar perfectie en valt als een obstakel tussen de minnaar en de liefde. Zo moet de minnaar al zijn inspanning richten op het weghalen van deze sluier.

Ahmad Ghazzâlî

Liefde betekent dat alle liefde van het hart wegvalt, behalve de liefde van de Geliefde.

Al-Junayd

Het begin van de liefde is zoeken
Maar het einde is rust.

Anoniem

Kennis over God

*Een traditioneel Soefiegezegde
zegt "Niemand kent God dan
God." Maar in het hart van
Zijn minnaars ontsluit
Hij Zijn Goddelijke mysteriën.*

Ware kennis is wat ontsluit is in het hart.

Traditioneel

Kennis verkregen door externe middelen zal nooit de Waarheid onthullen.

Al- Ghazzâlî

God plaatste in de mens de kennis van alle dingen, daarna verhinderde Hij dat hij zou ontvangen wat Hij aan hem in bewaring had gegeven... Dit is één van de goddelijke mysteriën die de rede ontkent en als totaal onbruikbaar beschouwt. De innige verbondenheid van dit mysterie bestaat eruit dat zij hiervan onkundig blijven; het is de intimiteit van God voor Zijn dienaar, zoals verwoord wordt in Zijn woorden, “Wij zijn dichterbij hem dan jij, maar je ziet het niet” (Koran 56:85), en Zijn woorden, “Wij zijn dichterbij hem dan zijn slagader” (Koran 50:16). Ondanks deze intimiteit ziet de persoon het niet, en hij weet het niet... Niemand weet wat in hemzelf is, totdat het hem van ogenblik tot ogenblik onthuld wordt.

Ibn ‘Arabî

God kennen is van Hem houden.

Anoniem

Als je een glimp zou willen opvangen van de schoonheid die je bewondert

Kijk dan in je hart – haar beeld zal verschijnen,

Maak van je hart een spiegel en zie

Gereflecteerd de nobelheid van de Vriend.

‘Attâr

Liefde leidt tot de kennis over goddelijke mysteriën en zij die liefhebben verblijven in God, en kijken naar Hem alleen, en Hij is dich-

terbij hen dan al het andere, en aan hen wordt een onthuld visioen van Hem gegeven, en zij zien Hem met het oog van de zekerheid. Gnosis is echt een licht dat God in het hart werpt.

‘Amir Ibn ‘Uthmân al- Mâkkî

Inzicht bestaat uit stralende lichten in het hart, en maakt het de mysticus mogelijk om geheimen vanuit het ene naar het andere verborgen rijk te brengen, op een manier waarop God hem dingen kan laten zien, zodat hij kan spreken over het meest innerlijke deel van de schepping.

Abû Bakhr Muhammad al-Wâsrî

De mysticus is de schatkamer van God: Hij gaf hem de kennis van de mysteriën in bewaring, en de informatie die wonderbaarlijke dingen aangaat, en zij spreken daarover met de mond van de eeuwigheid, en interpreteren ze met een verklaring die altijddurend is.

Abû Sa’îd al-Kharrâz

De extase van de Soefis is de plotselinge ontmoeting van het onzichtbare met het onzichtbare...

Dit zijn de realiteiten die zij in hun meest innerlijke geheim vinden, die zonder verklaring vanuit de Goddelijke Waarheid omhoogkomt.

Anoniem

Ware kennis van God wordt verkregen wanneer de minnaar in contact komt met de geliefde door geheime vereniging met Hem.

Anoniem

Hij die proeft weet.

Anoniem

Wanneer God wenst om een hart te overwinnen, vertrouwt hij het geheimen toe die het hart dan ontvangt en prijst.

Al-Hallāj

De mens is Mijn geheim en Ik ben zijn geheim. De innerlijke kennis van de spirituele essentie is het geheim van Mijn geheim. Alleen Ik plaats dit in het hart van Mijn goede dienaar, en niemand anders dan Ik mag deze staat kennen.

Hadīth

Alles wat tussen de hoogste hemel en de aarde ligt, bereikt vergeleken met Zijn kracht, niet één atoom, en alle bestaande kennis kan niet één atoom van het zijn van de Heer bevatten.

Anoniem

Hij prijst mij en ik prijs Hem, en Hij aanbidt mij en ik aanbid Hem.
Hoe kan Hij onafhankelijk zijn
Wanneer ik Hem help en ik Hem assisteer?
Doordat ik Hem ken, schep ik Hem.

Ibn 'Arabī

Wie zichzelf kent, kent zijn Heer.

Hadīth

In de oceaan van het leven is er niets kostbaarder
Dan zichzelf te kennen,

Daarom hebben wij ervoor gekozen om ons zelf heen te draaien
Als een draaikolk.

Anoniem

Er is niets dat dichterbij jou is dan jijzelf; als je jezelf niet kent, hoe wil je dan anderen kennen? Je kunt zeggen, "Ik ken mijzelf," maar je vergist je!.... Het enige wat je over jezelf weet, is je fysieke verschijning.

Het enige wat je over je *bâtin* (onbewustzijn) weet, is dat je eet wanneer je honger hebt, vecht wanneer je boos bent, en lief hebt wanneer je verteerd wordt door passie. Alle dieren zijn in dit opzicht net als jij. Je moet de waarheid in jezelf zoeken.... Wat ben jij? Waar kom je vandaan en waar ga jij naar toe? Wat is je rol in deze wereld? Waarom ben je geschapen? Waar ligt je geluk? Als je jezelf zou willen kennen, zou je weten dat je door twee dingen geschapen bent. De één is je lichaam en je uiterlijke verschijning (*zâhir*) die je kunt zien met je ogen. De andere is je onbewuste kracht (*bâtin*). Dit is het deel dat je niet kunt zien maar je kunt het kennen door je inzicht. De waarheid van je bestaan is in jouw *bâtin*. Al het andere is een dienaar van jouw *bâtin*.

Al- Ghazzâlî

Wanneer je jezelf kent, verdwijnt je "ik-heid", en je weet dat jij en God één en dezelfde zijn.

Ibn 'Arabî

De laatste en uiteindelijke terugkeer van de mysticus....is dat het Echte identiek is aan hem, terwijl hij niet bestaat...

De mysticus wordt alleen gekend door het feit dat hij de tegengestelden bij elkaar brengt, want alles is het Echte voor hem. Zo werd Abû Sa'îd al-Kharrâz gevraagd, "Waardoor ken je Allâh?" Hij antwoordde, "Door het feit dat Hij de tegengestelden bij elkaar brengt," want hij is getuige geweest van het bij elkaar komen in zichzelf.

Ibn 'Arabî

Niets ziet God en sterft, zoals niets God ziet en leeft, omdat Zijn leven altijd-durend is, en hij die Hem ziet, blijft in Hem, en wordt altijd-durend gemaakt.

Abû Nuáym al-Isfahânî

Toen Bâyezîd gevraagd werd hoe oud hij was antwoordde hij, "Vier jaar."

Zij zeiden, "Hoe kan dat nou?"

Hij antwoordde, "zeventig jaar lang was er een sluier tussen God en mij, maar ik heb Hem de laatste vier jaar gezien: de periode waarin je versluisd bent behoort niet tot je leven."

Bâyezîd Bistâmî

Wanneer de spirituele ogen van de mysticus geopend zijn, wordt zijn fysieke oog gesloten; hij ziet niets anders dan God.

Abû Sulaymân ad-Dârânî

Wanneer de Geliefde verschijnt,
Met welk oog zie ik Hem dan?
Met Zijn oog, niet met het mijne,

Want niemand ziet Hem dan Hijzelf.

Ibn 'Arabī

Hij die ziet met het licht van inzicht, ziet met het licht van God, de substantie van zijn kennis komt van God.

Abū Sa'īd al-Kharrāz

Wat je je ook voorstelt, God is het tegenovergestelde daarvan.

Dhū-l-Nūn

Ere zij God die Zijn schepselen geen andere manier gegeven heeft om kennis over Hem te verkrijgen, dan door hun onvermogen Hem te kennen.

Abū Bakr

Waarheen je je ook wendt....

*Eén van de centrale mystieke
ervaringen is de eenheid van God,
de realisatie van de innerlijke
waarheid dat “alles Hij is”
(Hama ûst).*

Waarheen je je ook wendt, daar is het gezicht van Allâh.

Koran

Er is geen God dan Hij, alles verdwijnt behalve Zijn Gezicht.

Koran

Wanneer het mysterie – het beseffen dat de mysticus één is met het Goddelijke – aan je onthuld wordt, dan zul je begrijpen dat je niemand anders dan God bent, en dat je door zult gaan en door zult gaan.... Zonder wanneer, en zonder tijd. Dan zul je zien dat al jouw handelingen Zijn handelingen zijn, dat al jouw eigenschappen Zijn eigenschappen zijn, dat heel jouw essentie Zijn essentie is; ofschoon je hierdoor niet Hij wordt, en Hij niet jou, niet in het grote en niet in het kleine. “Alles verdwijnt behalve Zijn Gezicht,” dwz., er bestaat niets dan Zijn Gezicht, ‘dan is er, waarheen je je ook wendt, het Gezicht van God.’”

Ibn ‘Arabî

De roos en de spiegel, de zon en de maan – waar zijn zij?
Waarheen we ook kijken, daar is altijd Zijn gezicht.

Mîr

Of je nu beïnvloed wordt door het kwade of het goede,
Of je nu een kluizenaar bent of een monnik in een klooster
Vanuit “vorm” bekeken is iedereen anders dan Hij.
Maar vanuit de werkelijkheid bekeken is alles Hij en niets anders dan Hij!

Jâmî

En in alles is een getuige van Hem
Die wijst naar het feit dat Hij Eén is.

Anoniem

Op de markt, in het klooster – zag ik alleen God.
In het dal en op de berg – zag ik alleen God.
Hem heb ik vaak in ramspoed naast me gezien;
In beproeving en in geluk – zag ik alleen God.
Bij het bidden en in het vasten, in eerbetoon en contemplatie,
In de religie van de Profeet – zag ik alleen God.
Ziel noch lichaam, toeval noch substantie,
Deugden noch redenen – zag ik alleen God.
Als een kaars smolt ik in Zijn vuur;
Midden in de uitslaande vlammen - zag ik alleen God.
Ik zag mijzelf heel duidelijk met mijn eigen ogen,
Maar toen ik met Gods ogen keek – zag ik alleen God.
Ik eindigde in het niets, ik verdween,
En zie daar, ik was de Al-levende – ik zag alleen God.

Bâbâ Kûhî

Het bestaan van de bedelaar is Zijn bestaan, en het bestaan van de zieke is Zijn bestaan. Wanneer dit nu wordt erkend, dan wordt erkend dat dit bestaan Zijn bestaan is, en dat het bestaan van alle geschapen dingen Zijn bestaan is, en wanneer het geheim van één atoom helder is, is het geheim van alle geschapen dingen, zowel uiterlijk als innerlijk, helder en zie je in deze wereld, en die daarna, niets anders dan God.

Ibn 'Arabî

Ik was een verborgen schat, en Ik wilde gekend worden, dus schiep Ik de wereld.

Hadîth

De dingen ontlene hun bestaan uit tegenstellingen en buiten het bestaan van de tegenstellingen zou er geen Tegenstander zijn.

Al-'Alawî

Hij alleen is de Waarnemer, Hij alleen de Waargenomene!
Er is in de wereld van het bestaan niemand behalve Hij.

Ibn 'Arabî

Soefisme bestaat uit het hart verre houden van alles wat niet Hij is.
Maar er is niets wat Hij niet is.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Ik ben het Bestaan en het niet bestaan:
Dat wat tot nul gereduceerd wordt en dat wat blijft.
Ik ben dat wat gevoeld en dat wat verbeeld wordt:
Ik ben zowel de slang als de tovenaar.
Ik ben de losbandige en de gebondene:
Ik ben dat wat gedronken wordt en hij die te drinken geeft.
Ik ben de schat en ik ben de armoede:
Ik ben Mijn schepping en de Schepper.

Jîlî

Wie in de oceaan van Gods Eenheid gevallen is krijgt iedere dag meer dorst. Zijn dorst zal nooit gelest worden omdat hij dorst naar de waarheid en die wordt alleen gelest door het Echte.

Yûsuf Ibn Husayn

Zij die de dingen zien als door God bepaald, keren zich in alles tot God.

Nûrî

Abû Sa'îd sprak voor een samenkomst en hij zei, "Vandaag ga ik jullie vertellen over astrologie."

Alle mensen luisterden intens naar de Sheikh en vroegen zich af wat hij te zeggen had.

De sheikh zei, "O mensen, dit jaar zal gebeuren wat God wil, net zoals het afgelopen jaar alles gebeurde wat God, de Verhevene, wilde.

Abû Sa'îd Ibn Abî-l-Khayr

Wij en U staan niet op zich zelf; we hebben U nodig terwijl U ons niet nodig heeft.

Jâmî

Mijn dienaar houdt niet op Mij naderbij te komen door toewijding totdat Ik van hem houd, en wanneer Ik van hem houd, word Ik het oog waardoor hij ziet en het oor waardoor hij hoort.

Hadîth Qudsî

Hij is nu wie Hij was. Hij is de Ene zonder eenheid en de Enkelvoudige zonder enkelvoud... Hij is het bestaan zelf van de Eerste en het bestaan zelf van de Laatste, en het bestaan zelf van de Uiterlijke en het bestaan zelf van de innerlijke. Dus is er niets eerst of laatst, uiterlijk noch Innerlijk, behalve Hij, zonder dat zij Hem worden of Hij hen wordt... door Zichzelf ziet Hij Zichzelf, en door Zichzelf kent Hij zichzelf. Niemand anders ziet Hem dan Hij en niemand anders ontvangt Hem dan Hij. Zijn sluier, die waarneembaar bestaan is, is een deel van Zijn eenheid; niemand anders dan Hij sluiert. Zijn sluier is slechts de verhulling van Zijn bestaan in Zijn eenheid. Niemand anders ziet Hem dan Hij, geen gezonden Profeet, geen heilige die perfect gemaakt is, en ook geen engel die Hem naderbij is gebracht. Zijn Profeet is Hij en Zijn gezonden zijn is Hij en Zijn woord is Hij. Hij zond Zichzelf met Zich naar Zichzelf.... Er is geen ander en er is geen bestaan buiten Hem.

Ibn 'Arabî

Soms noemen we U wijn, soms beker;
soms noemen we U graan en soms valstrik,
er bestaat op de plaquette van de wereld geen letter behalve Uw
naam—
nu dan – met welke naam zullen wij U aanroepen?

Jâmî

In de naam van Hem die geen naam heeft,
Die verschijnt hoe je Hem ook noemt.

Dârâ Shikôh

God maakte deze naam – Allâh - een spiegel voor de mens zodat wanneer hij erin kijkt, hij de ware betekenis ziet van “God kent, en er is niets anders dan Hij,” en op dat moment wordt het aan hem onthuld dat zijn spreken Gods spreken is, zijn leven Gods leven, zijn kennis

Gods kennis, zijn wil Gods wil, en zijn macht Gods macht.....
Jifi

Vernietiging van het zelf

De Soefi zoekt om te “sterven voor de dood,” om het ego te transformeren en de vereniging met God te ervaren. Het ego transcenderen wordt genoemd fanâ (vernietiging), het is een van de meest belangrijke fasen op het pa dat naar baqâ leidt, (altijddurend leven in God). In de diepten van het hart raakt de minnaar verloren in de vormloosheid van de liefde. Terwijl hij samensmelt met de oneindige oceaan van het Zelf, ervaart hij het complete niets dat absolute vervulling is.

Tussen mij en U hangt een “ik ben het” wat mij kwelt.
Oh! Verbreek door uw genade dit “ik ben het” tussen ons beiden!

Al-Hallâj

Ga nu, veeg de woonruimte van je hart en bereid haar voor om de verblijfplaats en het huis van de Geliefde te zijn: wanneer jij eruit gaat komt Hij erin. In jou, wanneer je vrij bent van het zelf, zal Hij je Zijn schoonheid laten zien.

Mahmûd Shabistarî

O God, mijn Heer! Ik wil mijzelf niet. Verlos mij van mijzelf.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Moge God mij leegmaken
Van alles behalve van Zijn eigen aanwezigheid.

Anoniem

De mysticus is de kenner zonder kennis, zonder blik, zonder informatie, zonder begrijpen, zonder beschrijving, zonder manifestatie, zonder sluier. Mystici zijn niet in zichzelf en tegelijkertijd zijn zij zijn volledig in zichzelf, Zij bestaan alleen in God. Hun handelingen bestaan vanuit God en hun woorden zijn de woorden die God door hun tong uitspreekt, hun blik is de blik van God die door hun ogen heen dringt.

Dhû-l-Nûn

O Heer mijn God, iedereen heeft een wens, terwijl ik geen wens wil hebben. En iedereen heeft een “ik,” terwijl ik geen “ik” wil hebben. Wat ik wil is zonder ik zijn!

Abû'l-Abbâs Qâsim

Honderd spirituele meesters hebben over het Soefisme gesproken. De eerste zei hetzelfde als de laatste. De wijze van uitdrukken was verschillend maar de betekenis was één: “het Soefisme laat alle eigenschappen vallen.”

En er is geen eigenschap voor je jouwheid. Het moment dat je betrokken raakt op je eigen zelf, ben je van Hem afgesneden.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Wat je het liefste wilt,
Wat je ook rondreist om te vinden,
Verlies jezelf, zoals minnaars zichzelf verliezen,
En je zult dat *zijn*.

‘Attâr

Weet dat wanneer je leert om jezelf te verliezen, je de Geliefde zult bereiken. Er is geen ander geheim om te leren, en meer kan ik er niet over zeggen.

Al-Ansârî

Een uur reflecteren over je eigen niet-bestaan is beter dan een jaar lang vroom bidden met de gedachte dat je bestaat.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Toen ik de fase van Gods nabijheid bereikte, zei Hij, “Wat wens je?” en ik antwoordde, “ik wens U.” Hij zei, “Zolang er zelfs maar een sprankje van Bâyezîdheid in je overblijft, kan die wens niet vervuld worden.

Bâyezîd Bistâmî

Dood mij, O mijn trouwe vrienden
Want mij doden zal mij levend maken;
Mijn leven is mijn dood en mijn dood is mijn leven.

Al-Hallâj

Dus is het voor jouw belang dat God je beschermt voor jezelf en je ertoe brengt om van vernietiging naar het eeuwige leven te gaan, zodat je je wens bereikt en je eeuwig met Hem zult leven.

Al-Junayd

Eerst moet er actie en kennis zijn zodat je beseft dat je niets weet en dat je niemand bent. Het is niet gemakkelijk om deze realisatie te verkrijgen. Het gebeurt niet door onderricht en instructie, en ook kan het niet met een naald genaaid worden of vastgemaakt worden met een draad. Dit is een geschenk van God en een kwestie van aan wie Hij het verleent en wie Hij ertoe brengt om het te ervaren.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Geheel aanwezig in God is hij geheel verloren voor het zelf. En dus is hij aanwezig voor God en afwezig in zichzelf; afwezig en aanwezig tegelijkertijd. Hij is waar hij niet is en hij is niet waar hij is. Nadat hij dan niet was, is hij waar hij was (voor de schepping). Hij is zichzelf nadat hij niet echt zichzelf was. Hij bestaat in zichzelf en bestaat in God nadat hij in God bestaan heeft en niet-bestaan heeft in zichzelf. Dit is omdat hij de dronkenschap van Gods verplettering heeft verlaten, en aangekomen is in de helderheid van de kalmte, en de contemplatie weer in hem hersteld is zodat hij alles op de juiste plaats kan zetten en het op de juiste manier kan binnengaan.

Al-Junayd

Twee-en-twintig jaar lang loop ik in de voetstappen van at-Tirmidhî. Hij had geen kenmerken en nu heb ik geen kenmerken. Zij die het weten, weten het en zij die het begrijpen, begrijpen het.

Bahâ ad-dîn Naqshband

Wie denk je dat ik ben? Een dronkelap? En smachtende dwaas, een slaaf van mijn zintuigen, zinloos geworden door wensen? Begrijp: ik ben boven dat alles uitgestegen, ik ben de Koning van de majesteitelijkste Liefde. Mijn ziel is gezuiverd van de duisternis van de lust, mijn verlangen gereinigd van lage wensen, mijn *mind* vrij van schaamte. Ik heb de overvolle bazaar van de zintuigen van mijn lichaam getemd. Liefde is het wezen van mijn zijn. De Liefde is het vuur en ik ben het hout dat door de vlammen verbrand is. De Liefde is binnengekomen en heeft het huis versierd, mijn zelf heeft de biezen gepakt en is weggegaan. Je denkt dat je mij ziet, maar ik besta niet langer: wat er overblijft, is de Geliefde.

Nizâmî

Ik ging van God naar God, totdat Hij vanuit mij in mij riep, “O, Jij Ik.” Zo verkreeg ik de fase van vernietiging in God.

Bâyezîd Bistâmî

Iemand kwam bij de deur van de Vriend en klopte aan.

“Wie is daar?”

“Ik ben het.”

De Vriend antwoordde, “Ga weg. Er is geen plaats voor nieuwkomers aan deze tafel.”

De persoon ging en doolde een jaar lang rond.

Alleen het vuur van afscheiding

kan schijnheiligheid en het ego veranderen. De persoon kwam terug, totaal gelouterd,

Liep op en neer voor het huis van de Vriend,

En klopte voorzichtig aan.

“Wie is daar?”

“Jij.”

“Kom maar binnen, mijn Zelf,

Er is in dit huis geen plaats voor twee.”

Rûmî

Op een dag ging Abû Sa’îd naar een rouwbijeenkomst in Nishapur. De ceremoniemeesters wilden hun Sheikh zoals de gewoonte was, aankondigen en somden zijn titels op. Maar toen zij de Sheik zagen, stonden zij met hun mond vol tanden en vroegen zijn discipelen: “Hoe moeten wij de Sheikh aanspreken?”

De Sheikh zag hun verwarring en zei tegen hem, “Ga naar binnen en zeg: ‘Maak plaats voor Niemand, zoon van Niemand!’”

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

“De eerste keer dat ik het Heilige Huis binnentrad,” vertelde Bâyezîd, “zag ik het Heilige Huis. De tweede keer dat ik het binnentrad, zag ik de Heer van het Huis. De derde keer zag ik het Huis noch de Heer van het Huis.”

Hier bedoelde Bâyezîd mee, “ik raakte verloren in God, zodat ik niets wist. Had ik überhaupt iets gezien, dan had ik God gezien.”

Het bewijsstuk voor deze interpretatie wordt door de volgende anekdote gegeven:

Er kwam een man bij Bâyezîd en liep te roepen.

“Wie zoek je?” vroeg Bâyezîd.

“Bâyezîd,” antwoordde de man.

“Arme ziel!” zei Bâyezîd. “ik loop Bâyezîd al dertig jaar te zoeken en kan geen spoor van hem ontdekken.”

Bâyezîd Bistâmî

De perfecte mensen hebben alle fasen en staten gerealiseerd en trokken hier voorbij naar zowel de fase van grootsheid als van schoonheid, dus hebben zij geen attributen en geen omschrijving. Er werd tegen Bâyezîd gezegd, “Hoe gaat het vanmorgen met je?” Hij antwoordde, “Ik heb geen morgen en geen avond; morgen en avond horen bij hem die beperkt wordt door kenmerken en ik heb geen kenmerken.

Ibn ‘Arabî

Ik ben mij niet bewust dat ik een minnaar ben, en weet niets van liefde,
Niet van mijzelf en niet van mijn Geliefde.

Ahmad Ghazzâlî

Zelfvernietiging bestaat hieruit, dat door de overweldigende invloed van het Wezen Zelf op de innerlijke mens, er totaal geen bewustzijn naast Hem overblijft. Vernietiging van de vernietiging bestaat hieruit dat er geen bewustzijn, zelfs van dat onbewustzijn overblijft. Het is duidelijk dat de totale vernietiging vernietiging met zich meebrengt.

Jâmî

Er is een kaars uitgegaan, en dan is er het levende licht van de Zon!
Merk het verschil op tussen de één en de ander.

Hâfiz

Vereniging

*Terwijl hij op het pad van
liefde gaat, verlangt de Soefi
naar de vereniging met de Geliefde.
Uiteindelijk onthult het hart de
Eeuwige Waarheid, dat de
minnaar en de Geliefde één zijn.*

Ik ben Hij die ik liefheb, en Hem die ik liefheb dat ben ik.
Wij zijn twee geesten die in één lichaam wonen,
Als gij mij ziet, ziet gij Hem;
En als gij Hem ziet, ziet gij ons beiden.

Al-Hallâj

De Liefde is gekomen en zij vloeit als bloed
door mijn aderen onder mijn huid,
Zij heeft mij leeggemaakt van het zelf, en mij gevuld met de Ge-
liefde.
De Geliefde heeft iedere cel van mijn lichaam doordrongen.
Van mijzelf blijft alleen mijn naam over, al het andere is Hij.

Rûmî

Wanneer de minnaar vernietigd is in Liefde wordt zijn liefde één met
de Liefde van de Geliefde, en dan is er geen vogel en geen vleugels,
en zijn vlucht en de liefde voor God zijn Gods liefde voor hem.

Najm al-Dîn Kubrâ

Ik heb omarmd, met heel mijn wezen, al Jouw liefde, O mijn Eer-
biedwaardige! Je hebt Jezelf zo zeer gemanifesteerd dat het mij toe-
schijnt dat er slechts Jij in mij is!
Ik onderzoek mijn hart te midden van alles dat niet Jij is.
Ik zie geen enkele verwijdering meer tussen dat en mij, slechts ver-
trouwdheid tussen Jou en mij!

Al-Hallâj

Liefde is verschenen vanuit de Eeuwigheid en zal voortgaan tot in Eeuwigheid en er is niemand in de achtduizend werelden gevonden die er één druppel van kon drinken totdat hij uiteindelijk verenigd wordt met God.

Râbi'a

Eens deed Hij mij opstaan en bracht me ertoe om voor Hem te staan en Hij zei tegen mij, "O Bâyezîd, Mijn schepselen wensen U te zien." Ik antwoordde, "Versier mij met Uw Vereniging en kleed mij in Uw Ikheid en wek mij voor Uw Eenheid, zodat wanneer Uw schepselen mij zien zij kunnen zeggen dat zij U zien en dat slechts U daar moge zijn en niet ik."

Bâyezîd Bistâmî

In de staat van eenwording ziet de mens dat alles Hij is, en alles door Hem is, en alles van Hem is. Wat eerder werd gekend door horen zeggen, wordt nu intuïtief gekent terwijl hij de werken van God beschouwt. Dan herkend hij volledig dat hij niet het recht heeft te zeggen "ik" of "mijn."

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

Ere zij mij! Wat is mijn majesteit groot!

Bâyezîd Bistâmî

Binnen in dit gewaad bevindt zich alleen God.

Abû Sa'îd ibn Abî-l-Khayr

“*Anâ ‘l-haqq*”(“Ik ben de Waarheid”).

Al-Hallâj

Zijn geest is mijn geest en mijn geest is Zijn geest;
Laat Hem wensen, ik wens – laat mij wensen, wat Hij wenst!

Al-Hallâj

Er zijn momenten van eenzijn met de Geliefde, absolute extase en gelukzaligheid. Dat is het niets. En dit niets houdt van je, antwoordt je, vervult je adembenemend, en toch is er niets daar. Je stroomt als een rivier zonder ophouden. Dit is de grote mystieke ervaring, de grote extase.

Irina Tweedie

Vereniging met God betekent afscheiding van al het andere en afscheiding van al het andere is vereniging met Hem.

Nûrî

Een jongen stopte voor de kring van de volgelingen van Shiblî en zei, “Oh, Abû Bakr, ontsla mij van mijzelf, en laat mij afwezig zijn van het zelf, en geef mij daarna mijzelf terug, zodat ik Hij ben en Hij mij is, en ik ik ben, en Hij Hij is.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr

Hij die naar de zon gekeken heeft en daarna naar zichzelf, ziet dat hij vervuld is met niets anders dan de stralen van de zon, waarna hij uitroept, “Ik ben de zon.”

Al-Hallâj

Ik ben God, er is geen God naast mij, dus aanbid mij.

Bâyezîd Bistâmî

Wie beweert dat hij God bereikt heeft, heeft dat niet, terwijl hij die zegt dat hij naar God gebracht is, werkelijk vereniging met God bereikt heeft.

Abû'l-Hasan 'Ali al-Kharaqânî

Wanneer ik een gelovige liefheb, word Ik, de Heer, zijn oor zodat hij door Mij hoort, zijn oog zodat hij door Mij ziet, zijn tong zodat hij door Mij spreekt en zijn hand zodat hij door Mij bezit.

Dhû-l-Nûn

In God is geen dualiteit. In die aanwezigheid bestaan “Ik” en “wij” en “jij” niet. “Ik” en “wij” en “jij” en “Hij” worden één.... Sinds er in de Vereniging geen onderscheid is, worden de Zoektocht en de Weg en de Zoeker één.

Mahmûd Shabistârî

Zij die vereniging bereikt hebben, hebben niets dan het innerlijke oog en de goddelijke lamp – zij zijn verlost van tekenen en wegen.

Rûmî

Niets is beter voor een mens dan zonder iets te zijn – geen asceet te zijn, geen theorie en geen oefening te hebben.

Wanneer hij zonder dit alles is, is hij met alles.

Bâyezîd Bistâmî

De mysticus houdt zich met deze wereld noch met de volgende bezig: hij houdt zich nergens mee bezig, behalve met zijn Heer. Omdat hij in alle opzichten aan zichzelf gestorven is, is hij totaal opgenomen in het bereiken van de vereniging met God.

‘Attâr

Er wordt gezegd dat mystieke armoede betekent dat je zwarte kleding draagt in de twee werelden. Dit gezegde maakt duidelijk dat de mysticus zo totaal in God opgenomen is, dat hij geen bestaan meer voor zichzelf heeft; niet in de geestelijke en niet in de uiterlijke wereld, noch in het hiernamaals. Hij keert terug naar zijn oorspronkelijke armoede, en dat is de armoede in de ware zin van het woord. Het is in deze zin, wanneer de staat van armoede totaal is geworden dat een mysticus kan zeggen dat hij God is...

Lâhîjî

God schiep de harten zeventuizend jaar voordat hij de lichamen schiep en hield hen in een plaats dichtbij Zichzelf en Hij schiep de geesten zeventuizend jaar voor de harten en hield hen in een tuin in intieme broederschap met Zichzelf, en het geweten – het meest innerlijke deel – schiep Hij zeven duizend jaar voor de geesten en hield hen in de graad van vereniging met Zichzelf. Daarna zette hij het geweten in de geest en de geest in het hart en het hart in het lichaam. Daarna testte Hij ze en zond hen profeten en daarna begon een ieder naar zijn eigen plek te zoeken. Het lichaam hield zich bezig met gebed, het hart bereikte liefde, de geest kwam aan in de nabijheid van zijn Heer, en het meest innerlijke deel vond rust en vereniging met Hem.

‘Amir Ibn ‘Uthmân al-Mâkkî

Hoeveel woorden waren er voor jou voordat ik jou kon ontmoeten, ik moest ze vergeten.

Anoniem

Dan keert de pelgrim terug naar het huis van zijn oorsprong... dat is de wereld van de nabijheid van Allâh, dat is waar het huis van de innerlijke pelgrim is, en daar keert hij naar terug. Dit is alles wat uitgelegd kan worden, alles wat de mond kan zeggen en het verstand kan bevatten. Verder kan er geen nieuws gegeven worden, want daar voorbij is het niet waarneembare, het onbegrijpelijke, en het onbeschrijfbaar.

‘Abdû’l-Qâdir al- Gilânî

Biografische noten

‘Abd’l-Khâliq Ghijduwânî (gest. 1220). Eén van de eerste meesters van de Naqshbandi Orde; de spirituele meester van Bahâ ad-dîn Naqshband en de meester die de “stille *dhikr* introduceerde.”

‘Abd’l-Qâdir al-Gîlânî (gest. 1166). De grondlegger van de Qâdiryya orde, één van de eerster Soefi *târîqas*.

Abû ‘Alî ad-Daqqâq (gest. 1015 of 1021). Een belangrijke Soefimeester uit Nishapur die voornamelijk bekend werd door de werken van zijn toegewijde discipel Abu’l-Qâsim Qushayrî.

Abû Bakr (gest. 634). De eerste Kalief door Mohammed aangewezen als zijn opvolger; gerespecteerd door de Naqshbandiyya als de eerste schakel in hun *silsila* (ketting van transmissie).

Abû Nuáym al-Isfahânî (gest. 1037). De schrijver van een tiendelige compilatie van Soefimeesters getiteld *Hilyat al-awliyâ* (*The Ornaments of Friends*).

Abû Sa’îd al-Kharrâz (gest. 890 of 899). Een disciple van Sarî as-Saqatî van Bagdad; een van de vroegste Soefischrijvers.

Abû Sa’îd ibn Abî-l-Khayr (gest. 1049). Een illustere dichter uit Nishapur (oorspronkelijk uit de stad Mayahana in Khurasan), die een geweldige invloed op soefi’s van zijn tijd had.

Abû ‘Uthmân al-Hîrî (gest. 910). Een van de meesters van de School van Nishapur, bekend als de *Malamatiyya*: de belangrijkste discipel van Abû Hafs al-Haddâs en de meester van Ismâ il Nujayd al-Sulamî die de grootvader was van de schrijver van *Tabaqât al-Sûfiyya* (*The Generations of the Sufi’s*).

Abû’l-Abbâs Qâsim (geb. al-Mahdî Sayyârî). een Soefimeester uit de tiende eeuw uit Merv (noordoost Iran) die vele volgelingen in zijn tijd had. Stichter van Sayyâriyya Sect, die niet meer bestaat.

Abû ‘l-Fadl Muhammad ibn Hasan (gest. 1023). Abû Sa’id inb Abî-l-Khayr’s belangrijkste leraar.

Abû'l Hasan Sarî as-Saqatî (gest. 867). Een van de eerste Soefis' uit Bagdad, een discipel van Mar'ûf al-Karkhî, de oom en leraar van Junayd; is een link geworden voor verscheidene Soefi "lijnen" (*sil-sila*).

Ahmad B, 'Asim al-Antâkî (gest.835).oorspronkelijk uit Syrië, ofschoon hij waarschijnlijk in Bagdad woonde waar hij geassocieerd was met Abû Aârith al-Muhâsibî; die een van eerste schrijvers was die over mystieke psychologie schreef.

Ahmad Ghazzâlî (gest.1126).de broer van de beroemde Abû Hânid Ghazzâlî, wiens opvolger hij werd als hoofd van de belangrijkste religieuze academie in Bagdad; een inspirerende Soefischrijver die over muziek en extase schreef.

Ahmad Al-'Alawî (gest.1934). een moderne Soefi die een Soefi-orde in Algiers stichtte.

'Amir Ibn 'Uthmân al- Mâkkî (gest.909).een Soefi uit Bagdad van de school van Junayd die de extatische uitbarstingen van al-Hallâj verwierp.

'Abdullâh-l -Al-Ansârî (gest.1089).een Perzische Soefischrijver uit Herat (Afganistan) beroemd om zijn *Manâzil al-sâ 'rîn (The spiritual Ranks of het Wayfarers)*; was sterk geïnspireerd door Qushayrî en Abû'l Hasan Kharâqânî.

Farîduddîn 'Attâr (gest.1220). een van de grootste Perzische dichters in de Soefitraditie, leefde in Nishapur, schreef verscheiden grote spirituele epische gedichten, waarvan *De Taal van de Vogels* de meest bekende werd. Werd gedood tijdens de invasie van de Mongolen in Iran.

Bâbâ Kûhî. Een Perzische Soefidichter.

Bahâ ad-dîn Naqshband (gest.1390).een van de meest geerde meesters in de Soefitraditie; een volgeling in de geest van Abd'l-Khâliq Ghijduwânî, Naqshband stelde opnieuw de "*stille dhikr*" in en dit had tot gevolg dat de *tarîqa* van de Khwâjagân ("Meesters") Naqshbandiyya werd genoemd.

Bâyezîd Bistâmî (gest.874). een extatische Soefi uit Iran die bekend werd om zijn in vervoering brengende uitroepen geuit in een staat van "eenheid", "Glory be to me! Hoe groot is mijn majesteit!"

Bhai Sahib (gest.1966). een Naqshbandi sheikh die in Kampur in Noord India woonde en die de leraar was van Irina Tweedie zoals door haar beschreven is in *Daughter of Fire*.

Bishr Ibn al-Hârith al-Hâfi (841).een van de vroegste Soefi's in Khusasan die zich in Bagdad vestigende waar hij bekend werd om zijn vroomheid en ascese; *al-Hâfi* betekent "hij die op blote voeten gaat," en weerspiegelt het type ascese die door Bishr werd aangenomen.

Henry Corbin (gest.1978). een Franse geleerde en filosoof die zijn leven heeft toegewijd aan de studie van Moslim *wilâya* (of *awlâya*) in het Soefisme en Shi'isme. Zijn meest bekende boeken zijn *Creative Imagination in the Sufism of ibn 'Arabi* en *The Man of Light in Iranian Sufism*.

Dârâ Shikôh (gest.1659). Een Moslim prins en mysticus uit India die er naar streefde Soefisme en Hindoeïsme in overeenstemming te brengen; hij schreef verscheiden handelingen over Soefisme en vertaalde de *Upanishads* in het Perzisch. Het was de Latijnse vertaling van deze Perzische versie die de *Upanishads* introduceerde in Europa aan het einde van de negentiende eeuw.

Abû Sulaymân ad-Dârânî (gest.830). een Soefi uit Syrië met ascetische neigingen; bekend om zijn gezegden die de eenzaamheid, de meditatie en het celibaat huldigden.

Khwâja Mîr Dârd (gest.1785). Een Urdudichter en mysticus uit Delhi, een nakomeling van Bahâ ad-dîn Naqshband en volgeling van het Naqshbandipad door zijn vader Muhammad Nâsir 'Andalîb (stierf in 1758); zijn bekendste werk betreft de mystieke autobiografie *'Ilm al-Kitâb (De Kennis van het boek)*.

Thaubân ibn Ibrâhîm Dhû-l-Nûn (gest.859). een vroege Soefi uit Upper Egypte die een uitstraling had van een groot heilige in de Soefi-traditie; bekend om zijn diepe vroomheid, wijsheid en liefdes ge-

dichten. Vanwege zijn mystieke theorieën werd hij vervolgd door de Orthodoxe autoriteiten maar zijn leven werd gespaard.

Fudayl ibn 'Iyâd (gest.803). een Soefi uit Khurasan (noordoost Iran) bekend om zijn ascese, vroomheid en vreugdeloosheid.

Abû Hâmid Al-Ghazzâlî (gest.1111). een van de meest gecelebreerde Soefischrijvers en leraren. Achter in de veertig verliet hij zijn bloeiende carrière als theoloog in de grote religieuze academie van Bagdad en zonderde zich af, liep verscheidene jaren om de mystieke waarheid te smaken door directe ervaring. Zijn grootste literaire werk is zijn *Ihyâ' 'Ulûm al-Dîn (The Revival of the Religious Sciences)* waarin hij ernaar streefde om Soefisme met de Orthodoxe Islam in overeenstemming te brengen.

Muhammad Shamsuddîn Hâfîz (gest.1389). uit Shirâz (zuidoost Iran), een van de meest beroemde Perzische Soefidichters, hij verfijnde sterk de Soefi liefdes dichtkunst; bekend om zijn "vrije geest," non-conformisme, en gevoel voor humor. Zijn dichtbundels zijn orakels geworden onder Perzische Soefi's en niet-Soefi's.

Husayn ibn Mansûr Al-Hallâj (gest.922). een Soefi uit Bagdad die afweek van de leringen over 'sobere' mystiek zoals Junayd onderwees; verkondigde openlijk mystieke extatische waarheden zoals anâ 'l Haqq (Ik ben de Waarheid, ik ben God) die bij zijn tijdgenoten een schok veroorzaakten. Hij werd beschuldigd van ketterij en van hekserij en werd gekruisigd in aanwezigheid van aanmoedigende menigten in Bagdad.

Hasan ibn 'Alî (gest.669). De zoon van 'Alî ibn Abî Talib (de vierde kalief en de geëerde leider van de Sjiïeten); .door zijn moeder Fâtima was hij het kleinkind van de profeet Mohammad.

'Ali ibn 'Uthmân Data Ganj Bakhsh Hujwârî (gest.1071). Een rondtrekkende Soefi uit Afghanistan die de eerste Soeficompilaties schreef in het Perzisch, genaamd *Kash al-Mahjûb (The Unveiling of the Veiled)* en omvat vele anekdoten en gezegden van de eerste Soefi's, alsmede van zijn tijdgenoten.

Muhyî-d-dîn Muhammad Ibn ‘Arabî (gest.1240). Een van de grootste Soefifiguren in de Soefigeschiedenis; oorspronkelijk uit Andalusië begon hij in het Westen en het Oosten te reizen en werd in Soefikringen bekend als *ash-shaikh al-akbar* (de Grote Sheikh). Hij schreef op uitgebreide schaal en gaf een filosofisch kader aan zijn diepe mystieke inzichten. Zijn bekendste werk is *Al-futûhât al-makiyya* (*Mecan Revelations*). Ook bekend om zijn uitgelezen liefdesgedichten.

Abû-‘l-Abbâs Ibn ‘Atâ’ (gest.922). Een getrouwe vriend en discipel van al Hallâj, de enige betrokken vriend die hem nabij was gedurende het proces en de executie; werd zelf geëxecuteerd in Bagdad omdat hij zijn vriend en leraar niet afkeurde.

‘Umar Ibnu ‘l-Fârîd (gest.1235). een Egyptische Soefidichter die zijn mystiek verlangen uitdrukte in delicate en verfijnde liefdespoëzie.

Inayat Khan (gest.1964). Een Chistiyya sheikh die de Soefiorde in het Westen stichtte.

Maulânâ ‘Abdu’r-Rahmân Jâmî (gest.1492). Een van de meest eminente Perzische dichters en schrijvers uit Herat (Afghanistan) aangesloten bij de Naqshbandiyya Orde. Zijn bekendste werk, *Nafahât al-‘uns* (*The Breaths of Intimacy*), gaat terug tot de traditie en de keten van de Naqshbandi. Door zijn literaire werk introduceert hij ibn ‘Arabî’s theosofie in de leer van de Naqshbandi.

‘Abdu’l Karîm Jilî (gest. tussen 1408 en 1417). Een Soefischrijver en filosoof; een afstammeling van ‘Abd al-Qâdir Gîlanî; zijn belangrijkste mystieke leringen worden beschreven in zijn boek *Al-Insân al-Kâmi*; (*The perfect Man*), een concept en thema geïnspireerd door ibn ‘Arabî’s werken.

Abû’l-Qâsim Mohammad Al-Junayd (gest.910). de belangrijkste Soefileraar in Bagdad gedurende de negende eeuw; vele Soefi’s van zijn tijd schaarden zich om hem heen. Hij onderwees een type mystiek die bekend werd onder de naam “ingetogen” (*sahu*) en onderscheidde zich van de mystiek van “intoxicatie” (*sukr*) geïllustreerd door Bis-tâmî en Hallâj.

Kabîr (gest. ca. 1518). Een mystieke dichter uit India die Soefi ideeën combineerde met Hindoe beelden en vice versa.

Abû Bakr Muhammad Kalâbâdhî (gest. 990 of 994). De schrijver van een van de eerste Soeficompilaties, genaamd *Kitâh al-ta-'arruf li-madhhab ahl al-tasawwuf* (*Explorations of the Way of the Sufis*)

Abû'l-Hasan 'Alî al-Kharaqânî (gest.1034). een heel inspirerende mysticus uit noord Iran, niet geschoold in de religieuze wetenschap[en van zijn tijd, maar met ongewone spirituele giften; hij had geen meester in levende lijve mar werd ingewijd in het Soefipad door de geest van Bayezîd Bistâmî.

Ibrâhîm ibn Ahmad al-Khawwâs (gest.904). een Soefi uit Irak bekend vanwege zijn ascetische oefeningen, armoede en onvoorwaardelijke *tawakkul* (vertrouwen in God).

Mohammad ibn Yahyâ Lâhijî (gest.ca. 1510). Een Soefischrijver en commentator die bekend werd vanwege zijn monumentale commentaren over Shabistarî's *Gulshan i-Râz* (*The Rose Garden of Mystery*), waarin hij Rûmî's lyriek combineerde met de theosofie van ibn 'Arabî.

Muhammad Tabbrîzî Maghiribî (gest. 1406). Een Perzische Soefidichter die de theosofische ideeën van ibn 'Arabî opgenomen had in zijn poëzie over de "Eenheid van Zijn" en "de Perfecte Man," en die instrument werd in het distribueren van deze ideeën.

Ma'rûf al-Karkjî (gest. 815). Een vroege mysticus uit Bagdad wiens naam verbonden is aan Sarî al-Saqatî en al-Junayd, de meesters van de negende eeuw in het centrum van Bagdad.

Mîr Taqî Mîr (gest. 1810). Urdudichter aan het einde van de achttiende eeuw.

Al-Hârith ibn Asad Al-Muhâsibî (gest. 857). Een vroege mysticus uit Bagdad, een van de eerste Soefischrijvers over vragen die betrekking hebben op mystieke psychologie.

Najm al-Dîn Kubrâ, Abd[^]Gu'l-Jannâb Ahmad (gest. 1220). Een groot visionair in de Soefitraditie, een vruchtbaar schrijver uit Centraal Azië die de Kubrawiyya-orde stichtten. Werd gedood tijdens de invasie van de Mongolen.

'Azîz an-Nasafî (gest. 1282). Vroege exponent in de Perzische taal van ibn 'Arabî's mystieke filosofie van "de Perfecte Man" en de "Eenheid van Zijn".

Ilyâs ibn Yûsuf Nizâmî (gest. 1209). Een Perzische Soefi die Rûmî voorging in de traditie van Soefi liefdespoëzie.

Abdu'l-Husayn an-Nûrî (gest. 907). Een eminent Soefi uit Bagdad, verbonden met de school van Junayd. Vanwege zijn mystieke poëzie over Goddelijke liefde werd hij beschuldigd van ketterij, maar werd gespaard. Bekend vanwege zijn rijke verbeeldingskracht waarop hij de "stadia van het hart" beschreef.

Paul Nwyia (gest. 1985). Een Jezuïetgeleerde uit Beiroet bekend om zijn studies die voorafgingen aan het Soefisme. Ook zijn werk over Shâdhiliyya Orde en over de mysticus uit Andalusië, ibn 'Abbâd of Ronda (gest. 1390), werd gedood in de burgeroorlog in Libanon.

Abdû'l-Qâsim 'Abdu'l-Karîm Al-Qushayrî (gest. 1074). Een van de grote Soefisamenstellers uit de elfde eeuw; een eminent figuur in zijn geboortestad Nishapur. Zijn compilatie getiteld *al-Risâla fi 'ilm al-tasawwuf* (*The Epistele of Knowledge of Sufism*) is een klassiek boek geworden voor beginners.

Râbi'a al-'Adawiyya (gest. 801). Een vrouwelijke Soefi uit Basra, beroemd om haar devote liefde voor God en om haar bedwelmende liefdespoëzie. Een groot deel van de introductie over het thema van Goddelijke liefde in de mystiek van de Islam wordt aan haar toegeschreven.

Abû'Alî Ahmad ar- Rûdhbârî (gest. 934). Een Soefi uit Bagdad en volgeling van Junayd. Veel van zijn fijne gezegden zijn samengesteld door Abû Nasr al-Sarrâj (gest. 988) in zijn *Kitâh al Luma'* (*the Book of Scintillating Lights*).

Maulânâ Jalâluddîn Rûmî (gest. 1273). Een heel illustere Soefidichter in de Perzische taal uit Konya (in het Turkeye van nu), beide, zijn *Mathnawî* en zijn *Divân-i-Shams-i-Tabrîz* zijn inspiraties geworden voor talloze getrouwen van “de religie van de liefde”. Zijn mystieke poëzie werd ingegeven door de geest van zijn meester Shamsuddîn Tabrîzî. Hij stichtte de Mevleviyya Orde bekend om de Wervelende Derwisjen.

Muslihuddîn Sa’dî (gest. 1292). Een Perzische dichter uit Shiraz, bekend om zowel zijn didactische poëzie als om zijn liefdegedichten; zijn bekendste werken zijn de *Gulistân (The Rose Garden)* en *Bustân (The Orchard)*.

At-Tustarî ibn ‘Abdallâh Sahl (gest. 896). Een van de eerste Soefi’s uit Irak bekend om zijn ascese; had grote invloed op Junayd en zijn school.

Abû’l-Majd Majdûd Sanâ’î (gest. 1131). Een voorganger van Rûmî, uit Ghazna (Afghanistan); een van de oprichters van Perzische liefdespoëzie.

Mahmûd ash-Shabistarî (gest. 1339). Een Soefidichter uit Tabriz. Verbonden met de Kubrawiyya Orde; zijn bekendste werk, waar vele verhandelingen over geschreven zijn, is *Gulshan-i-Râz (Rose Garden of Mystery)*; het vertegenwoordigt ibn ‘Arabî’s ideeën over de vorm in de Perzische mystieke poëzie.

Shâh Nî’matollâh Walî (gest. 1431). De stichter van de Nî’matollâhi Soefi Orde; geboren in Aleppo in een Soefi gezin, reisde hij naar Mekka, Shiraz, Transoxania en naar Centraal Azië waar hij veel volgelingen had; stierf in Mâhân waar zijn tombe nog steeds grote menigten trekt.

Abû Bakr ibn Jahdar Al-Shîblî (gest. 945). Een extatische Soefi uit Bagdad, een discipel van Junayd en een bondgenoot van Hallâj; werd bekend als een mysticus wiens bedwelming resulteerde in ‘Heilige’ dwaasheid; en daardoor werd hij gespaard en niet beschuldigd van hekserij en werd niet opgehangen.

Sufân ath-Thawrî (gest. 778). Een van de eerste asceten uit Basra,. Bekend om zijn vroomheid, armoede en lange meditaties; een metgezel van Râbiâ al-‘Asawiyya.

Summûn ibn Hamza al-Muhibb (gest. na 900). Een mysticus uit Bagdad, een metgezel van Junayd en de zijnen; bekend om zijn uitspraken in de extatische liefde, en daardoor zijn bijnaam *al-muhib* (de “minnaar”)

Muhammad ibn ‘Alî Al-Hakîm at-Tirmidhî (gest. 907). Een vroege mysticus uit Transoxania, bekend om zijn uitgebreide schrijven over mystieke psychologie, de natuur van het mystieke pad, en de beschrijving van de Vrienden van God (*awliy[^]allâh*).

Irina Tweedie (gest. 1999). De eerste Westerse vrouw die getraind werd volgens het oude Naqshbandipad van *Tyaga*, complete verzaaking. Haar leraar zei haar een dagboek van haar ervaringen bij te houden dat een boek zou worden *Daughter of Fire*.

Abû Bakhr Muhammad al-Wâsrî (gest. 932). Een mysticus uit Bagdad, verbonden met de Junayd en de zijnen; na diens dood ging hij naar Khurasan en sloot zich aan bij de school van de *Malâmatiy* uit Nishapur.

Dankbetuiging

Voor permissie om gebruik te maken van materiaal waarop rechten staan wil de redacteur zijn dank uitspreken aan:

Daniel Liebert om te citeren uit *Rumi: Fragments, Exstasies*, vertaald door Daniel Liebert.

Khaniqahi-Nimatullahi Publications om te citeren uit *Sufi Symbolism*, deel Een, Deel Twee en deel Zes, door Dr. Javad Nurbakhsh.

Maypop Books voor het citeren uit *We are Three*, vertaald door Coleman Barks.

Mazda Publishers, om te citeren uit *The Secrets of God's Mystical Oneness* door Mohammad Ebn-e Monavvar, vertaald door John O'Kane.

Meeramma Publication, voor het citeren uit *Love's Fire* door Andrew Harvey.

Mizan Press voor het citeren uit *Principes of Sufism* door al-Quahayri.

Omega Press voor het citeren uit *The Hand of Poetry*.

Pir Publications voor het citeren uit *Atom from the Sun of Knowledge* door Lex Hixon.

SUNY Press voor het citeren uit *The Sufi path of Love* door William Chittick
The Post-Apollo Press voor het citeren uit *Rumi and Sufism* door Eva de Vitray-Meyerovitch.

Threshold Books voor het citeren uit *Open Secrets* en *The Doorkeeper of the Heart*, vertaald door Kabir Helminski.

University of North Carolina Press voor het citeren uit *Mystical Dimension of Islam* door Annemarie Schimmel, © 1978.

Unwin Hyman Ltd., voor het reproduceren van een fragment uit *Rumi Poet en Mystic* door R.A. Nicholson.

Over de schrijver

Llewellyn Vaughan-Lee, Ph.D., is een Soefi leraar. Schrijver van the *Lover and the Serpent*, (1990); *The Call and the Echo: Dreamwork and the Inner Journey*, (1992); *The Bond with the Beloved* (1993); en *In the Company of Friends* (1994). Geboren in 1953 volgt hij het pad van de Naqshbani Soefi's sinds zijn negentiende. In 1991 vertrok hij naar de Verenigde Staten waar hij met zijn vrouw en kinderen woont.

Dr. Vaughan-Lee geeft lezingen in de Verenigde Staten en Europa. Hij heeft zich gespecialiseerd op het gebied van werken met dromen, de oude Soefi gebruiken over dromen met de inzichten van moderne psychologie

Sara Sviri, Ph.D., is docent in Arabische en Islamstudies aan de *Hebrew University in Jerusalem* en in *Tel Aviv University*. Zij is nu docent aan het *Department van Hebrew en Jewish Studies, University College* in Londen. Dr. Sviri doceert ook psychologie van soefisme in *Birkbeck college* in Londen en is schrijfster van talloze artikelen over Soefisme en gerelateerde onderwerpen.

The Golden Sufi Center is een religieuze non-profit organisatie met de doelstelling om de leringen van het Naqshbandi Soefipad toegankelijk te maken.

Voor meer informatie over de activiteiten van het Centrum en de lezingen van Llewellyn Vaughan-Lee kunt u contact opnemen met:

The Golden Sufi Center,
P.O. Box 428, Inverness,
California 94937

Email: info@goldensufi.org
Website: <http://www.goldensufi.org>